

žarek dobrote

4/XVI
april
2018

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 ••• Pomagajmo preživeti in živeti

ETIČNA NAČELA

7 ••• Spoštovanje človekovega dostojanstva

KARITAS V ŽUPNIJI

8 ••• Načrtovanje projekta – logični okvir

GRADIMO DRUŽINO

10 ••• Vpliv okolja na zakon

MLADA KARITAS

11 ••• Zaupanje in delo naredita čudeže

NA OBISKU

14 ••• ŽK Mežica

16 ••• Cerkevne dobrotelne organizacije se obravnava enako kot druge dobrotelne organizacije

17 ••• Kamenčki, ki verujejo in se držijo tega kamna, niso zavrženi. Imajo smisel.

18 ••• Premagati moramo sram in ponižanje, ki nas je doletelo

18 ••• Komunikacija – pot do uspeha

KOPER

18 ••• Zimske počitnice na programu Popoldan na Cesti

19 ••• Postni čas na Slapu

19 ••• Novo vino v nove mehove

19 ••• Imeti oči in srce usmiljenega Samaritanca

LJUBLJANA

20 ••• Letno srečanje sodelavcev Karitas

20 ••• Slišali smo zven glasbila ukulele

MARIBOR

20 ••• Ob 10. obletnici Doma sv. Lenar

POROČILA MREŽE KARITAS

20 ••• Celje: Kot drevo, zasajeno ob potokih voda

20 ••• Maribor: Odpri nam oči

20 ••• Murska Sobota: Skrb za umirajoče

NAPOVEDNIK

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

4. 4. Skupina za starejše, Vrbje, ob 9h

7. 4. Rekreacija – pohod, Celje, ob 9h

12. 4. Duhovna dela usmiljenja, Brežice, ob 19.30

16. 4. Kuharska delavnica – Pomladne jedi, Vrbje, ob 17h

19. 4. Nedoumljivost trpljenja, Brežice, ob 19.30

26. 4. Kateheza, Vrbje, ob 18.30

ŠKOFIJSKA KARITAS KOPER

1. 4. Obisk v Domu Lucija

2. 4. Sveta maša v Domu v Novi Gorici in Ilirski Bistrici

2. 4. Dobrotelni srečelov v Koštaboni

3. 4. Malorca Ajdovščina, velikonočni zajtrk z brezdomci

5. 4. Umetniki za Karitas v Krškem

6. 4. Sveta maša v Domu Danica v Gažonu

9. 4. Srečanje Karitas vipavske dekanije

10. 4. Srečanje Tolminske OK

10. 4. Druženje generacij v Ilirski Bistrici

14. 4. Mozaik dobrote v Idriji

24. 4. Srečanje Goriške OK

28. 4. Duhovna obnova DK Ilirski Bistrica

30. 4. PNC, počitniški program

ŠKOFIJSKA KARITAS LJUBLJANA

27. 4. Romanje prostovoljcev župnijskih Karitas ljubljanske nadškofije

5. 4. Predavanje: Skrb za dobre medsebojne odnose, predava mag. Marko Iršič v Ljubljani ob 17h.

12. 4. Predavanje: Skrb za dobre medsebojne odnose, predava mag. Marko Iršič, na Brezjah ob 17h

Zarja velikonočnega jutra naj vas vedno znova napolnjuje z upanjem, da je življenje močnejše od smrti, ljubezen močnejša od sovraštva. To upanje ne osramoti, ampak daje smisel in pogum, da z vedrim pogledom zremo v prihodnost in že sedanjí trenutek živimo v upanju v končno zmago življenja nad smrtjo.

*Sodelavci Slovenske karitas vam želimo
blagoslovljene velikonočne praznike, polne vere, upanja in ljubezni.*

• FOTO NASLOVNA STRAN in ZADNJA STRAN Tatjana Splichal •

Vstali Kristus, Postni prt v baziliki Marije Pomagaj, Maša Bersan Mašuk

tema meseca

POMAGAJMO PREŽIVETI IN ŽIVETI

Peter Tomažič

Mnogi v Sloveniji nimajo možnosti, da se sami preživijo. Pomagajmo jim!

V mesecu aprilu na Slovenski karitas pričenjamo z akcijo Pomagajmo preživeti in živeti. Akcija letos poteka že devetič in je vsako leto deležna lepega odziva darovalcev ter širše javnosti. Tako se je v lanskem letu za ta namen zbralo 150.000 EUR. Zbrana sredstva so prejele škofijske Karitas. V tej akciji opozarjamo na problem dolgotrajno brezposelnih, na pogoje dela v nizko plačanih poklicih ter na neenak položaj zaposlenih z minimalno plačo in prejemnikov denarne socialne pomoči, kar ima odmev tudi pri strokovni javnosti in političnih odločevalcih. Letos je akcija v naslovu dobila dodatek »in živeti«, saj vsi pri delu z ljudmi v stiski doživljamo, da ni pomembno samo trenutno preživetje, ampak trajno dostojanstvo vsake osebe. In to osebe, ki ga je po naših merilih v življenju morda polomila, osebe, ki se bori z zasvojenostjo, duševnimi motnjami, je konfliktna, zaprta, žrtev negativnih življenjskih okoliščin ali preprosto drugačna ter tako odrezana od socialnega okolja. Skupaj gradimo lepoto življenja, največja lepota pa je zagotovo v iskrenih odnosih. Tako so simbol letošnje akcije rože, ki so jih ustvarili prostovoljci in prosilci pomoči v programih socialnega vključevanja.

Še posebej so tovrstni programi razviti v Škofijski karitas Celje, kjer v Vrbju izvajajo vrsto delavnic, ki so namenjene druženju, graditvi socialne mreže, pridobivanju novih spretnosti, znanj in spoznanj, ki bodo koristna v življenju. Pripravljajo delavnice pobiranja, predelave sadja/zelenjave, osnov šivanja, ravnanja s tekstilom, tečaje peke, izdelovanja testenin in jedi iz krompirjevega testa, ohranjanje kmečkih običajev in podobne zanimive aktivnosti. Uporabniki tovrstnih programov se lahko vključijo tudi kot prostovoljci in uveljavljajo dodatek za delovno aktivnost in prostovoljstvo, ki je dobrodošla dopolnitev denarne socialne pomoči. Vsem vključenim je na voljo tudi mentorstvo v obliki rednega spremljanja s strani strokovnih delavcev. Podobno vključevanje prejemnikov pomoči v prostovoljstvo izvajajo tudi druge župnijske in škofijske Karitas. Na Škofijski karitas Murska Sobota se socialno vključevanje z elementi delovne terapije izvaja na ekološki domačiji Šprinc in v Lazarjevem domu. Nadškofijska karitas Maribor in Škofijska karitas Novo mesto za uporabnike organizirata različna predavanja,

pogovore in izkustvene delavnice. Aktivnosti so deloma podprte tudi v okviru Spremljevalnih ukrepov Sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim.

Seveda je najobsežnejši del pomoči škofijskih Karitas v okviru akcije Pomagajmo preživeti namenjen materialni pomoči družinam, posameznikom in starejšim. V celotni mreži 458 enot Karitas smo v letu 2017 s hrano in higienskimi pripomočki pomagali preko 40.000 gospodinjstvom po vsej Sloveniji. Pomoč prejemajo tako družine z otroki kot tudi starejši in posamezniki. S pomočjo darov teh in drugih dobrotelnih akcij ste prostovoljci v župnijskih Karitas razdelili 3.497 ton hrane in pomagali 12.913 osebam pri plačilu najnujnejših položnic. Iskrena hvala!

Pomagajmo družinam, starejšim in posameznikom po Sloveniji, da preživijo in živijo.

Svoj dar lahko prispevate na:

Slovenska Karitas,
Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana
TRR: SI56 0214 0001 5556 761
BIC banke: LJBAS12X, koda namena: CHAR
Namen: Pomagajmo preživeti, sklic: SI00 930

etična načela

SPOŠTOVANJE ČLOVEKOVEGA DOSTOJANSTVA

Ob nudenju pomoči sodelavci Karitas varujemo dostojanstvo, osebno integriteto, individualnost in zaupne podatke ljudi v stiski. O njih spoštljivo govorimo tudi v njihovi odsotnosti. Vsako nasilje, še posebej nad ženskami, otroki, invalidi, starejšimi in drugimi nemočnimi ljudmi, je za nas nesprejemljivo.

Pristojnim organom smo dolžni prijaviti nasilje, zlorabo in izkoriščanje.

Ko se včasih sprašujem, zakaj je Karitas tako drugačna od ostalih dobrotelčnih organizacij, se spomnim ljudi, ki smo jim pomagali, in njihovih besed: »Sprejeli ste nas s takšnim spoštovanjem, s tako toplino, da sem spet začutil, da sem človek, da sem nekaj vredno«. Spoštovanje človekovega dostojanstva je v Karitas in nasploh v življenju zelo pomembna vrednota in rodi sadove. Sadovi so vidni že pri majhnem otroku. Kakšno popotnico mu lahko damo za celo življenje, če ga vzgajamo s spoštovanjem, pozitivnimi spodbudami, pohvalami, če iščemo in spodbujamo v njem dobro. Tako je tudi v družini, v odnosu s partnerjem, na delovnem mestu, pa tudi med nami sodelavci. Kar seješ, to žanješ. Spoštovati sogovornika pa ni vedno enostavno, še posebej, če on pristopi do nas na nespoštljiv, nesramen ali celo agresiven način. Takrat je še zlasti pomembno, da nas ne zanese, da bi se spustili na nivo sogovornika, ter da ostanemo umirjeni.

Zelo pomembno je tudi, da ob nudenju pomoči ljudem v stiski, pri medsebojnem sodelovanju in ob sodelovanju s sodelavci varujemo zasebnost, osebno, psihično, fizično in duhovno celovitost, individualnost posameznika ter zaupne podatke ljudi v stiski. Težko je nekemu zaupati svoje stiske, težave, vendar je ravno to najboljše zdravilo. Zavedati se moram, da sem kot sodelavec Karitas morda edina oseba, ki človeka v stiski posluša, ga razume in mu po svojih močeh skuša pomagati. Človek v stiski je končno našel nekoga, ki mu lahko zaupa, ki mu je pripravljen pomagati, ki mu stoji ob strani, zato je še kako pomembno, da ne zapravimo tega zaupanja. Zavedati se moramo, da imamo opravka z zaupnimi podatki in da o teh ljudeh vemo zelo veliko. Prav je, da se o ljudeh v stiski in njihovih težavah pogovorimo s svojimi sodelavci, kajti več glav več ve, vendar moramo zelo paziti, da podatki ne zaidejo izven našega kroga. Si predstavljate razočaranje človeka, ki nam je zaupal, ko sliši govorice o sebi po vasi, in kakšno škodo mu lahko povzročimo, če njegovi podatki zaidejo?

Spoštovanje človekovega dostojanstva je povezano s spoštovanjem človekovih osebnih meja in njegovih pravic. Kadar tega ni, se zgodi nasilje nad drugim človekom. Nasilje je kršenje pravil varnega in kvalitetnega skupnega bivanja. Naj dodam, da ima vsak človek drugačne meje in je pri preprečevanju nasilja bistveno, da se učimo, kje so meje posameznika. Nasilje je tudi zlorabljanje moči enega v škodo drugega, ko si povzročitelj/-ica skuša v odnosu zagotoviti moč in nadzor nad žrtvijo ter uresničiti svoje interese. Je večinoma namerno, nadzorovano, razumno in premišljeno dejanje, ki se ponavlja ponavlja.

Večina nasilja se dogaja na besedni ravni in izhaja iz predsodkov in stereotipnih prepričanj, zaradi katerih se do teh ljudi vedemo drugače in smo tako do lastnega nasilja tudi manj kritični, saj ga opravičujemo. Zato smo tu zopet pri spoštovanju vsakega človeka.

Saša Eržen, Slovenska karitas

Zgodnje krščanstvo je postavilo temelje v razumevanje človeka kot biti, ki ima svoje dostojanstvo. V začetku Svetega pisma je zapisano, da je Bog ustvaril človeka po svoji podobi (1 Mz 1,27). Katekizem katoliške Cerkve pa pravi, da človekovo dostojanstvo temelji v njegovi ustvarjenosti po božji podobi in sličnosti, iz česar sledi razumevanje, da se božje odraža v slehernem človeškem bitju.

Sodelavci Karitas smo pri svojem delu z ljudmi zavezani upoštevanju etičnih načel in vrednot, ki nas zavezujejo k spoštovanju človekovega dostojanstva in nas hkrati nagovarjajo, da smo občutljivi na vsako obliko nasilja ter dolžni prijaviti vsako nasilje, zlorabo in izkoriščanje. V preteklem letu smo na delavnici seminarja Karitas z udeleženci obravnavali prav četrto etično načelo. Ob tem so poročali, da se pri svojem delu z ljudmi v stiski nemalokrat soočajo z različnimi etičnimi dilemami, ki nimajo enostavnih odgovorov. Bistveno za nas, ki vstopamo v odnos z ljudmi v stiski, je, da v luči spoštovanja njihovega dostojanstva pristopamo do njih kot do soljudi, pri čemer ni prostora za pokroviteljstvo, ampak ustvarjamo prostor sprejemanja ter brezpogojnega spoštovanja edinstvenosti vsakega človeka in konteksta njegovega življenja.

Sodelavci Karitas smo tisti, ki imamo v tem hitečem svetu, ki ga obdajajo tekmovalnost, vse večja in tudi vse bolj družbeno sprejemljiva sovražna retorika, diskriminacija in različne oblike zatiranja, priložnost za skupno soustvarjanje bolj humane in socialno pravičnejše družbe, v kateri človekova dimenzija ne bo ostala prezrta.

Mateja Švajger, Slovenska karitas

Človekovo dostojanstvo pomeni, da se čutimo vredne, spoštovane ... Pomembno načelo, ki nas usmerja, da na spoštljiv in prijazen način pristopimo k človeku, ki išče pomoč v materialni ali duševni stiski. Vsak takšen človek je na nek način ranljiv, je občutljiv na naš verbalni ali neverbalni odziv. Za sodelavce Karitas to ni vedno enostavno, posebej ko so iskalci pomoči do nas verbalno agresivni, nas izsiljujejo, navajajo lažne podatke itd. Živim v manjšem kraju in sem že 40 let prisotna v javnem življenju Ljutomer. Poznam mnogo ljudi in njihovih zgodb. Zato moram včasih, tudi zaradi lastnega dostojanstva, kakšnemu človeku na primeren način predočiti njegovo laž, izsiljevanje ...

Marija Pušenjak, ŽK Ljutomer

Karitas v župniji

NAČRTOVANJE PROJEKTA: LOGIČNI OKVIR

Iz priročnika za razvoj župnijskih Karitas »Ljubi svojega bližnjega« pripravili člani nacionalne koordinacijske skupine za sodelovanje Karitas v jugovzhodni Evropi

Logični okvir (LogFrame) je sintetičen, a jasen in logičen način za vključevanje vseh informacij o projektu v eno tabelo. Zelo uporaben je pri razumevanju kvalitete projekta, njegove implementacije, nadzora in ocenjevanja za pravi nadaljnji razvoj.

Ko nekdo prvič vidi LogFrame, se prestraši; a ne skrbite, ni tako zapleten, pa še razložili ga bomo korak za korakom.

LOGIČNI OKVIR

	Intervencijska logika	Objektivno preverljivi indikatorji dosežka	Viri in sredstva preverjanja	Predpostavke
Vsesplošni cilji	Kateri je splošni širši cilj, h kateremu bo projekt prispeval? To so dolgoročne spremembe v razvoju človeških življenj in razmer, h katerim bo projekt prispeval. Projekt je samo eden od mnogih vplivov, ki zadevajo cilje.	Kateri so ključni kazalniki, povezani z vsesplošnimi cilji?	Kateri so viri informacij za te kazalnike?	
Posebni cilji	Kateri so posebni cilji, ki jih bomo s projektom uresničili? Vsak posamezni cilj mora izražati namen, ki je realističen, specifičen in preverljiv.	SMART indikatorji kažejo doseganje ciljev.	Viri informacij in metode zbiranja informacij	Dejavniki in pogoji niso pod neposrednim nadzorom projekta, a so potrebni za uresničitev teh ciljev. Tveganja, ki jih je treba upoštevati.
Pričakovani rezultati (Output)	Pričakovani rezultati so dobri, so službe, novo znanje, nove države ... in/ali spremenjeno okolje, ki je posledica projekta.	Indikatorji, do kakšne mere so dejanja (projekt) dosegla pričakovane rezultate.	Viri informacij.	Katere zunanje dejavnike in pogoje je treba doseči za uresničitev pričakovanih rezultatov.
Aktivnosti (Input)	Ključne dejavnosti; njihov vrstni red.	Potrebna sredstva, oprema, usposabljanja, študije, oskrba, operativne zmogljivosti itd.	Viri informacij o napredovanju projekta. Stroški celotnega delovanja.	Predpogoji izven neposrednega nadzora za izpeljavo načrtovanih aktivnosti.
	Koherenca/konsistenca (odnos – vzrok – posledica)	Merljivost, možnost ocene	Realizem	

Cilji, rezultati, aktivnosti

Oglejmo si stolpca št. 1 in 2, LogFrame

Pod »cilj« mislimo vse, kar želite s projektom doseči.

Namen/splošni cilj je najširši cilj, h kateremu želite prispevati. To je lahko npr. »zmanjšati revščino v našem mestu«.

Specifični cilji so tisti, katerih doseganje bo pripomoglo k doseganju splošnega cilja. To je lahko v stolp-

cu 1 »zmanjšati brezposelnost v mestu« ali v stolpcu 2 »izboljšati dohodke družin v mestu«.

Pričakovani rezultati so predvideni izidi specifičnih ciljev. Npr. pričakovani rezultat specifičnega cilja iz stolpca 1 bi bil »100 novih delovnih mest«.

Aktivnosti so dejavnosti, ki jih boste v logičnem zaporedju uvajali za doseganje ciljev. Primer za dosego cilja in rezultatov iz stolpca 1 je: »odprli bomo 15 agrikulturnih točk v mestu«.

Indikatorji preverljivosti ciljev (OVI)

Stolpec št. 3, LogFrame

Kazalci (indikatorji) so nekaj, kar nam pomaga razumeti, kje smo, kam gremo in kako daleč smo še od cilja; to je lahko absolutna številka, odstotek, mesto. Indikatorji nam pomagajo videti, če smo ukrepali pravilno in skladno s problematiko.

Indikatorje definiramo iz treh razlogov:

1. da razjasnimo lastnosti splošnega cilja, namena, rezultatov;
2. da projekt izvedemo čim bolj objektivno;
3. da najdemo temelj za čim bolj objektivno opazovanje in ocenjevanje.

Kako definirati OVI?

1. Osnovno vodilo naj bo zbiranje minimalne količine informacij za pomoč organizatorjem projekta in ocenjevalcem, ki odločajo, ali smo cilje dosegli ali ne.
2. Določeni so za vsak rezultat in cilj (koliko, kdo, kdaj, kako, kako dolgo, kje).
3. Preverite, če pokazatelji ustrezno opisujejo splošne cilje in vlaganje.

Bodite pozorni na merila donatorjev in mednarodno priznane pokazatelje standardov, še posebej na področju splošnih ciljev in namenov.

Kriterij za izbiro indikatorjev:

- Ali izbrani indikator dovolj dobro izraža **namen** cilja?
- Ali izbrani indikator meri le **en pojav**?
- Lahko vzpostavimo smiseln cilj za izboljšanje?
- Je **zbiranje podatkov** za izbrani indikator možno (kakšne so finančne in kadrovske zahteve)?

Viri preverljivosti

Stolpec št. 4, Log Frame

Viri preverljivosti so **dokumenti, poročila in drugi viri, ki posredujejo informacije** o dejanskem napredku do uresničenja ciljev projekta.

Ko pišete dokumentacijo, je pomembno, da navedete še:

- *kdo naj zbira/posreduje informacije (sodelavci, pogodbeni delavci, projektna ekipa ...);*
- *kdaj/kako pogosto je treba posredovati informacije (mesečno, tedensko, letno).*

Predpostavke

Stolpec št. 5, LogFrame

Predpostavke so **zunanj dejavniki**, ki imajo potencial vplivati (ali celo določiti) uspeh projekta, vendar nanje ne morejo vplivati nadzorniki projekta. To so odgovori na vprašanje: »Kateri zunanji dejavniki lahko vplivajo na implementacijo projekta in dolgoročne prednosti, a jih ni moč nadzorovati?«

gradimo družino

VPLIV OKOLJA NA ZAKON

Valentin in Blanka

»Noben človek ni otok, popolnoma sam zase ...« je po angleškem pesniku Johnu Donnu v sicer drugačnem kontekstu povzel Ernest Hemingway v svojem znanem romanu Komu zvoní. Gre za univerzalno ugotovitev, ki velja v večji ali manjši meri za vsakega človeka in v tem smislu seveda tudi za zakonca in njun zakon. Dejstvo je, da smo socialna bitja in da ima okolje močan vpliv na razvoj naše osebnosti ter tudi na naše medsebojne odnose.

Vpliv okolja na zakon se tako v resnici izraža že preko tega, v kakšnem okolju je posamezni zakonec odraščal in se oblikoval kot otrok, nato mladostnik in končno možki, ženska. Pri naju je bilo to okolje kar se da različno: Valentin izhajam iz kmečkega okolja, številčne družine in s tradicionalno katoliško vzgojo, Blanka pa iz mestne družine, ločenih staršev, brez stika z vero v mladosti. V skupen odnos sva tako vstopila s precej različno prtljago, kar je seveda samo po sebi vodilo do določenih napetosti. Predvsem pri iskanju tega, kaj je središče zakona, družine, kateri so ključni družinski obredi, običaji ipd.

Preko različnih življenjskih obdobij so se najina okolja spreminjala: ne samo lokacijsko, tudi v smislu socialnega razreda, katerega pripadnika sva. Opažava, da socialni (premoženjski) status, ki ga ima posameznik (par, družina), še bolj kot samo fizično okolje opredeljuje naše življenjske navade in potrebe (prave ali navidezne), pri čemer so socialna okolja bolj zaprta in težje prehodna kot fizična. V prvih letih zakona sva tako stanovala v socialno šibkejšem primestnem naselju, v katerem je živel veliko priseljencev iz bivših jugoslovanskih republik. Sama sva bila tedaj še brez premoženja, vendar pa z relativno dobrima službama, v katerih sva se včasih srečevala z ljudmi s popolnoma nasprotnim socialnim, premoženjskim statusom. Večina sosedov je živela bolj iz rok v usta. Za to izkušnjo sva bila zelo hvaležna, saj sva se imela vsak dan priložnost zavedati, da je služba in redna plača privilegij, in ne pridobljena pravica. Poleg tega je življenje v tej sososki oblikovalo v naju zavest, da lahko dejansko »za prvim vogalom« živi nekdo, ki je v stiski in potrebuje pomoč.

Po nekaj letih smo se preselili v novo sososko, kjer še vedno prebivamo. S tem pa so prišle tudi nove »potrebe«, ki jih prej nisva poznala. Nezavedno opazuješ sosede in kar naenkrat ugotoviš, da že dolgo nisi bil na nobenem potovanju (sploh pa ne v eksotičnih krajih), smučanje je nujno (seveda v tujini), avtomobil

bil pa je že tudi star. Novo okolje, drugačne navade, druge potrebe. Na srečo sva po dveh, treh sezonah ugotovila, da je potovati sicer lepo in da lepe stvari same po sebi niso slabe, smisla življenja pa v tem ni za iskati. Zveni klišejsko, je pa zelo res. Najin dobri prijatelj pravi, da sodobne družine samo še nabirajo točke: hodijo od ene do druge destinacije iz katalogov, obiskujejo različne prireditve, samo doma jih ni več. Resnično in zelo narobe. Celotno okolje (službe, reklame) je naravnano tako, da družino trga narazen in s tem meče iz njenih tečajev. Zato je naloga zakoncev, da v domačem okolju umirita najprej sebe, nato pa še družino in vsak dan poskrbita, da se družina vsaj za kratek čas zbere ter se njeni člani posvetijo drug drugemu.

Zelo velik vpliv na zakon ima seveda tudi službeno okolje: koliko kdo od zakoncev dela in v kakšnem kolektivu je zaposlen. Niti eno niti drugo pri nama trenutno ni idealno. Eden dela preveč, drugi pa ni zadovoljen s pogoji dela. To se seveda pozna doma, saj se službene frustracije zelo hitro prenesejo v trše zakonske dialoge ali (še slabše) zakonske komunikacijske šume.

Okolje vpliva na zakon tudi na področju odprtosti za novo življenje. En otrok je projekt, dva sta zlati standard, več od tega je odklon. Z majhnimi otroki ima družina popolnoma drugačno dinamiko kot z večjimi. Zato je družinam z več otroki težko ohraniti stike s prijatelji, ki imajo (npr.) samo enega ali dva, saj se jim začnejo življenjske navade iz objektivnih razlogov precej razlikovati. Eni bi šli že na dolge izlete, medtem ko je za druge projekt pol ure mirnega sprehoda. Prvi gredo na pot ob 11h dopoldne v soboto, drugi morajo takrat že pripravljati malico in najmlajše spravljati k opoldanskemu počitku. Tudi sama imava iz teh razlogov z nekaj prijatelji manj stikov kot prej, kar ima do neke mere vpliv tudi na zakonski odnos. Vsak od naju potrebuje poleg sozakonca tudi iskrene prijatelje. V zadnjem času se izjemno dobro počutiva v zakonski skupini, ki sva se ji pred kratkim pridružila in v kateri dobiva poleg duhovne hrane tudi dobro »dozo« družjenja s prijatelji. Vključitev v zakonsko skupino zato priporočava vsakemu paru, saj preko nje spoznaš, da v svojih stiskah in hrepenenjih nisi sam.

Na določene razmere, v katerih bivata, zakonca ne moreta vplivati. Na nekatere pa lahko (koliko delaš, s kom se družiš, kaj bereš in gledaš po televiziji) ... Na naju je, da si bova svoje okolje oblikovala tako, da bo v njem prostor za Boga, v njem pa tudi za naju.

mlada karitas

ZAUPANJE IN DELO NAREDITA ČUDEŽE

Andreja Urh

Mladi so v začetku leta v anketi, kaj jim je pomembno pri prostovoljskem delu v skupini, kot zelo pomembno izpostavili zaupanje. Ko zaupamo, smo zmožni storiti več, smo manj osamljeni, bolj pristni in pozitivno gledamo na svet.

Zaupanje je ena izmed temeljnih vrednot, ki jih mora imeti vsak posameznik. Zaupanje je povsod: najprej je zaupanje vase, zaupanje v družini, zaupanje med prijatelji in sošolci, med generacijami ... Gradimo ga preko vseh nalog in dejanj, ki jih imamo v svojem vsakdanu.

Že vse od malih nog ga pridobivamo in gojimo. Zaupanje se začne že pri čisto preprostih stvareh. Na primer v družini – ko ti starši naročijo, da nekaj narediš, ti zaupajo in verjamejo vate, da boš to res storil. Spomnim se, kako sva se še v osnovni šoli s sestro odločili, da bova sami spekli torto. Vse, kar je bilo treba, sva storili, in uspelo nama je. Starši pa so nama zaupali in naju spodbujali, da nama bo uspelo. In res je bilo tako, torta je bila okusna in tudi lepa na pogled. Zaupanje se začne najprej v družini, to je ena izmed glavnih vrednot. Da pa uspe, je zelo pomembno, da je družina povezana in se dobro razume. Starši so mi, ko sem kam šla, vedno zaupali, da se vrnem ob dogovorjeni uri. Ker je bilo zaupanje res »tesno«, nisem imela nikoli problemov, da kam ne bi smela iti. To se mi zdi zelo pomembno, saj s tem rasteš in to potem deliš naprej.

Kot voditeljica oratorija sem animatorjem zaupala, da bodo izpeljali odlične kateheze, igre in motivirali otroke. Je pa res, da je bilo za zaupanje potrebno, da smo se z animatorji na oratorij dobro pripravili. Preko priprav sem animatorje spoznavala in videla, da jim

res lahko zaupam. Ko jim zaupaš, pa tudi oni zaupa-
jo tebi. Zaupanje je obojestransko, čutiti je treba ta
medsebojni odnos drug do drugega. Kot voditelj ni
vedno lahko zaupati ... Včasih sem v dvomih, ali neko-
mu določeno nalogo lahko zaupam ali ne. Pomembno
je, da tega ne pokažem navzven. Takrat se največkrat
obrnem na Boga in ga prosim, naj nas varuje ter nam
stoji ob strani.

Tudi kot voditeljica letovanja Počitnice Biserov se
vsepovsod srečujem z zaupanjem. Karitas nam zaupa,
da bomo vsako leto razveselili preko 200 otrok
in mladostnikov in jim polepšali teden dni na morju.
Potem so tu starši, ki nam za teden dni zaupajo svoje
otroke. Nato zaupanje do voditeljev tednov in anima-
torjev, da bodo naredili vse potrebno. Vseskozi pa se
čuti zaupanje med animatorji tedna, otroki, mladostni-
ki, kuharji, duhovniki in vsemi gosti. Zaupanje, da vsak
doda k tednu največ, kar lahko – sebe. S tem zaupa-
mo sebi, da zmoremo, da veliko več prejmemo, kot
pa damo. Vse iskricice v očeh malih biserčkov ob koncu
tedna nam povedo, da so nam zaupali, da se bodo
imeli lepo, in so hvaležni prav za vsak trenutek, ki smo
ga preživeli skupaj. Tudi oni dobijo zaupanje vase, da
so pomembni, da jih ima neko rad ter da zmorejo
stvari opraviti sami. Spomnim se mladostnice, ki je
na letovanju prvič pometala. Ko sva se pogovarjali, je
ponosno povedala, da bo to ponovila doma, da razve-
seli svojo mamo. S to gesto je dobila zaupanje vase,
da lahko pomaga pri vsakdanjih opravilih.

Potem bi se dotaknila zaupanja med različnimi ge-
neracijami. Včasih je treba zaupati nekemu, da opravi
kakšno stvar, pa čeprav vemo, da bi mi to opravi-
li trikrat hitreje. Treba je zaupati, da bodo tudi drugi
zmogli. Prvič bodo za to potrebovali nekaj več časa,
kasneje pa bodo delo opravili prav tako hitro kot mi.
Samo zaupati moramo. Včasih je naloga opravljena
čisto drugače, mnogo boljše, kot smo si zamislili. S
tem, ko nekemu zaupamo določeno nalogo, lahko
pridobimo kakšen nov obraz, novega prostovoljca,
ki se vključi v naše delo. Spomnim se, kako smo mladi
skupaj z Župnijsko karitas pripravljali družabno popold-
ne za otroke s posebnimi potrebami. Prostovoljke
Karitas so nam mladim zaupale celoten program iger
in druženja, one so prevzele le organizacijo dogodka,
torej povabile družine ter poskrbele za pogostitev. Do-
godek je uspel in imeli smo res prijete popoldneve,
ki jih vsako leto ponavljamo. Zelo pomembno se mi zdi,
da tudi v župnijskih Karitas sodelujejo različne gene-
racije. Da pa dobro sodelujejo, je v prvi vrsti potrebno
zaupanje drug do drugega.

Zaupanje je res vsepovsod in velikokrat se spo-
mnim misli Orisona Swetta Mardena, ki pravi: »Zaupanje
in delo naredita čudeže.«

na obisku

ŽK MEŽICA

Danica Schuller

ŽK Mežica obstaja že dobrih osemnajst let in ima
22 rednih prostovoljk, – pohvalimo pa se lahko tudi z
dvema prostovoljcema, ki smo ju zelo veseli. Imamo
tudi veliko občasnih sodelavcev, ki nam pomagajo ob
raznih večjih dogodkih in prireditvah. Srečujemo se
enkrat na mesec, dežurstva pa imamo vsak drugi in
četrti četrtek v mesecu ter seveda po potrebi.

Najbolj razširjena oblika pomoči, ki jo izvajamo, je
nudenje pomoči v obliki paketov hrane in oblačil ter
pokrivanje položnic, predvsem za nakup šolskih po-
trebščin.

Posebna sredstva namenimo izključno za bolne, ki
so potrebni posebnega zdravljenja, in invalide.

Za vse to seveda potrebujemo določena finančna
sredstva, ki jih pridobimo s prodajo izdelkov, narejenih
na delavnicah naših prostovoljk in sodelavcev (adven-
tni venčki, snopi, razni spominčki), z organizacijo do-
brodelnega koncerta ter s prispevki donatorjev.

Vsako leto pripravimo srečanje starejših in bolnih.
V decembru je še posebno veselo ob obisku sv. Mi-
klavža, ki obdari okoli dvesto otrok. Spomnimo pa
se tudi naših 90-letnikov: ob njihovem častitljivem
prazniku jih obiščemo, v pozornost pa jim poklonimo
manjše darilo.

Seveda so nas vedno veseli.

Če hočemo delati dobro, je prav, da se tudi izobra-
žujemo, zato se redno udeležujemo delavnic in preda-
vanj v okviru Nadškofijske karitas Maribor. Z raznimi
romanji in obiski naših lepih cerkva po celi Sloveniji
poskrbimo tudi za svojo duhovno hrano.

Trudimo se delati dobro v korist tistih, ki potrebu-
jejo našo pomoč, in jim po-
skušamo prinesiti vsaj mali
sončni žarek v njihov temen
vsakdan.

CERKVENE DOBRODELNE ORGANIZACIJE SE OBRAVNAVA ENAKO KOT DRUGE DOBRODELNE ORGANIZACIJE

Cveto Uršič

Ob prvi predstavitvi v Žarku dobrote nisem povedal, da sem po študiju v tujini magistriral iz področja evropske socialne politike, pred tem pa sem diplomiral na Pravni fakulteti v Ljubljani. Z drugimi besedami, po osnovni izobrazbi sem diplomirani pravnik. Da boste spoznali tudi to stran mojega dela oziroma poklica, bo tokratno razmišljanje namenjeno pravni temi.

Pred nekaj dnevi je bila na spletnih straneh Ustavnega sodišča objavljena odločba, ki je zelo pomembna za prihodnost Karitas v Sloveniji. Ustavno sodišče je z odločbo (celotno besedilo odločbe na spletni strani: <http://www.us-rs.si/aktualno/novice/odlocba-ustavnega-sodisca-st-up-21714-z-dne-7-2-2018/>) pritrdilo pritožbi Slovenske karitas ter odločilo, da le-ta spada med dobrodelne in socialne cerkvene ustanove, ki jim mora biti – enako kot drugim organizacijam, ki se ukvarjajo z dobrodelnostjo in so organizirane v skladu s slovensko zakonodajo – zagotovljena enaka možnost sodelovanja na javnih razpisih.

Zgodba se je začela leta 2011, ko je Urad Vlade RS za komuniciranje na javnem razpisu za sofinanciranje informativno-komunikacijskih izobraževalnih dejavnosti nevladnih organizacij zavrnil vlogo Slovenske karitas. Kot razlog za zavrnitev je Urad navedel, da Slovenska karitas ni nevladna organizacija, ki deluje kot društvo, ustanova ali zavod, in zato ne more kandidirati na njihovem razpisu.

Res je, da Slovenska karitas pravno gledano ni ustanovljena na podlagi zakona o društvih, zakona o zavodih ali zakona o ustanovah. Ti predpisi so praviloma podlaga za ustanavljanje drugih nevladnih dobrodelnih organizacij. Slovenska karitas, isto velja tudi za (nad)škofijske in župnijske Karitas, je ustanovljena kot »verska skupnost in podobne verske organizacije«. Ta 'posebnost' ima temelj v Sporazumu med Republiko Slovenijo in Svetim sedežem iz leta 2004. V 13. členu sporazuma sta se Sveti sedež in Slovenija dogovorila, da so dobrodelne in druge socialne cerkvene ustanove, ki se ukvarjajo z dobrodelnostjo in družbeno solidarnostjo ter so organizirane v skladu s slovensko zakonodajo, glede olajšav, pomoči in drugih spodbujevalnih ukrepov izenačene z drugimi podobnimi dobrodelnimi organizacijami v državi.

Zavrnitev vloge Slovenske karitas na razpisu Urada za komuniciranje leta 2011 je bila izreden primer. Kasneje so bili pogoji v razpisih Urada spremenjeni in je Slovenska karitas lahko kandidirala. Tudi na javnih razpisih različnih ministrstev za sofinanciranje socialnovarstvenih in drugih dejavnosti na področju dobrodelnosti so v zadnjih letih Slovenska karitas, (nad)škofijske in župnijske Karitas lahko sodelovale in tudi prejemale sredstva. Vendarle velja poudariti, da je sprejeta odločba Ustavnega sodišča izjemnega pomena. Ustavno sodišče je z odločbo namreč jasno in nedvoumno določilo, da ni dovoljena neenakost dobrodelnih pravnih oseb cerkvenega prava s sedežem v Sloveniji v primerjavi z drugimi dobrodelnimi organizacijami, do katere bi prihajalo zgolj zaradi njihove drugačne pravne organiziranosti. Drugače povedano, cerkvene dobrodelne organizacije se v Sloveniji obravnavajo enako kot druge dobrodelne organizacije.

KAMENČKI, KI VERUJEJO IN SE DRŽIJO TEGA KAMNA, NISO ZAVRŽENI. IMAJO SMISEL.

papež Frančišek

Ustavi se, Kristus je vstal!

Kako to? Peter, Janez, žene so šli h grobu. Bil je prazen, a on ni bil tam. Šli so z od žalosti zaprtim srcem, z žalostjo poraza svojega učitelja. Tisti, ki so ga tako ljubili, je bil obsojen in je umrl. Od mrtvih se ne vrne. To je bil poraz. To je pot poraza, pot proti grobu.

Toda angel jim je rekel: »Ni tukaj, vstal je.« To je prvo oznanilo: Vstal je.

Zatem zmeda, zaprto srce, prikazovanje ... Toda oni ves dan zaprti v dvorani zadnje večerje, ker so se bali, da bi se njim zgodilo isto kot Jezusu. In Cerkev

ne preneha govoriti našim porazom, našim zaprtim in prestrašenim srcem: »Ustavi se, Kristus je vstal!« Če je Kristus vstal, kako to, da se dogajajo te stvari? Kako to, da se dogaja toliko nesreč, bolezni, trgovina z ljudmi, vojne, uničenje, pohabljanje, maščevanje, sovraštvo? Kje je Gospod? Telefoniral sem zelo bolnemu fantu, da bi mu dal znamenje vere. Fant je izobražen, inženir, in sem mu rekel, da ni razlag, kar se tebi dogaja. Glej Jezusa na križu. Bog je to storil s svojim Sinom. Ni druge razlage. 'Da.' Vprašal je svojega Sina in Sin je rekel: 'Da.' Mene niso vprašali, če hočem to. To nas pretrese, nikogar od nas ne vprašajo, si zadovoljen s tem, kar se dogaja na svetu, si pripravljen še naprej nositi ta križ, saj križ ostaja. In vera v Jezusa se zmanjša. Danes Cerkev še naprej govori: 'Ustavi se, Jezus je vstal!'

Cerkev pred tolikimi tragedijami ponavlja: Zavržen Kamen ni zavržen Kamen!

To ni fantazija. Kristusovo vstajenje ni praznik z veliko rožami. Ni to, je več. Je skrivnost zavrženega kamna, ki je postal temelj našega bivanja. Kristus je vstal. To pomeni to. V tej kulturi škartiranja, kjer tisto, kar ni več uporabno, gre po poti 'uporabi in odvrzi'. Kjer je to, kar ni več uporabno, zavrženo. Ta zavrženi kamen je vir življenja. In mi? Tudi mi, kamenčki, raztreseni po zemlji, po tej zemlji bolečin, tragedij. Z vero v vstalega Križanega imamo smisel sredi tolikih nesreč, smisel, da gledamo onkraj, smisel, da rečemo, da ni zidu, je obzorje, je življenje, je veselje, je križ s svojo dvoumnostjo. Glej naprej, ne zapri se, ti kamenček, saj imaš smisel v življenju, saj si kamenček, ki ga je sprejel Kamen, ki ga je zloba greha zavrгла.

Kristus je vstal!

Kaj nam danes pravi Cerkev pred tolikimi tragedijami? To, preprosto to, da zavržen Kamen ni zavržen Kamen. Kamenčki, ki verujejo in se držijo tega Kamna,

niso zavrženi. Imajo smisel. S tem občutjem Cerkev ponavlja v notranjosti srca: »Kristus je vstal!« Malo pomislimo, vsak od nas, na vsakodnevne težave, na bolezni, ki smo jih preživeli, ki jih kdo od sorodnikov ima, na vojne, na človeške tragedije. Preprosto, s ponižnim glasom, brez rož, pred Bogom, pred nami: »Ne vem, kako bo to, a sem gotov, da je Kristus vstal, in na to stavim.« Bratje in sestre, na misel mi prihaja, da vam rečem: Ko se boste vračali domov, ponavljajte v svojih srcih: »Kristus je vstal!«

Predlog za pogovor v skupini:

- Na vidno mesto položimo plakat z velikim napisom: »Kristus je vstal!«
- Prisotne povabimo, da razmišljajo o dobrih stvareh, ki so se jim zgodile, o trenutkih, ko so čutili Kristusovo navzočnost. Pustimo, da nekaj časa v tišini razmišljajo, nato pa naj eno misel, en trenutek napišejo na samolepilni listek, podelijo to misel s skupino in listek nalepijo na plakat.
- Ko je krog zaključen, dodamo na plakat sliko Stephena Hawkinga in manjši pripis: »Vsak kamen ima smisel.«
- V skupni si podelimo, kaj si mislimo ob teh besedah.
- Nato se razdelimo v manjše skupine, po dva ali tri. Nekdo predstavi svojo zgodbo, težavo, stisko ali stisko koga drugega, morda celo osebe, ki se nam smili. V skupini poskušamo najti smisel te stiske, vstalega Kristusa, ki deluje v življenju te osebe oz. poskuša vstopiti v življenje te osebe. Kako, na kakšen način? Člana skupine, ki ne predstavljata zgodbe, pomagata bolj z dodatnimi vprašanji, ki poskušajo pripovedovalcu osvetliti nove poglede, ideje. Ko v zgodbi najdemo vstalega Kristusa, se pripovedovalci zamenjajo. Na koncu si v krogu podelimo eno misel, sporočilo. Pove jo vsak od pripovedovalcev za svojo zgodbo.
- Če bi kdo z ostalimi rad podelil celo zgodbo, sporočilo, mu to omogočimo.
- Srečanje zaključimo z molitvijo, ki jo pospreмимо z mislijo na plakat, na to, da ima vsak kamen, vsaka žrtev smisel, predvsem pa na besede, ki naj vedno odmevajo v njihovih srcih: »KRISTUS JE VSTAL!« za vsakega izmed nas

Nataša Hanuna

PREMAGATI MORAMO SRAM IN PONIŽANJE, KI NAS JE DOLETELO

Jožica Ličen

Pri Svetogorski kraljici molitev za vse, ki trpijo zaradi alkohola

Postna pobuda Slovenske karitas **40 dni brez alkohola** vključuje tudi križev pot in sveto mašo na Sveti Gori nad Gorico. Križev pot iz Prevala se na svetogorski hrib vije vsako postno nedeljo. Udeleži se ga veliko ljudi, vsak s svojim namenom, prošnjo ali zahvalo. Na četrto postno nedeljo se mnogi pridružijo tudi zaradi stisk, ki jih sami ali njihovi družinski člani, prijatelji in znanci doživljajo zaradi alkohola.

Kljub slabemu vremenu je veliko ljudi vztrajalo in premišljevalo križev pot ter molilo rožni venec. Navzoče je od postaje do postaje, od križa do križa, z izbranim besedilom nagovarjal predsednik Goriške območne Karitas Cvetko Valič. Z molitvijo rožnega venca od postaje do postaje so sodelovali sodelavci Goriške OK. Sledila je sveta maša v svetogorski baziliki, ki jo je ob somaševanju g. Valiča daroval škof Metod Pirih. Kot čuteči oče je nagovoril zbrane in med drugim povedal: »Danes smo prišli na Sveto Goro s posebnim namenom, da molimo in prosimo za tiste, ki po naših družinah trpijo zaradi alkohola in drugih zasvojenosti. Vsem tem ljudem hočemo biti blizu, z njimi solidarni, da njih pozorni, obzirni, sočutni, usmiljeni, dobrohotni, pripravljeni z njimi sodelovati in jim pomagati. Zasvojenost z alkoholom je bolezen našega časa. Ne zavedamo se dovolj, kako nevaren je alkohol, ki možgane poškoduje in jih uniči. Redki so primeri, da se iz tega stanja človek reši sam. To bolezen je treba zdraviti, saj je določena oblika zdravljenja edina pot, ki voditi z tega žalostnega stanja.« Nadalje je poudaril, da te zasvojenosti ne smemo prikrivati, premagati moramo sram in ponižanje. Trpljenje in gorje ne sme ostati med štirimi stenami. Potreben je pogum, da svojo stisko ali stisko bližnjega zaupamo sorodniku, prijatelju, sodelavcu, zdravstvenemu osebju, duhovniku in ne nazadnje Bogu v zaupni molitvi in prošnji za pomoč, razsvetljenje in tolažbo.

Škof Metod je vsem zagotovil, da je Božja ljubezen neizmerna; moramo jo sprejeti in vanjo verovati, zato je prosil svetogorsko Mater Božjo, naj posreduje pri Gospodu za usmiljenje in milost.

Križevega pota in svete maše se je udeležilo kar nekaj družin iz tega področja. Prosili so, molili, se zahvaljevali, toda izpostavljanje se ne želijo preveč. In prav zato vsako leto organizirajo avtobus in gredo skupaj na Brezje. To njihovo zasebnost je treba upoštevati in tudi spoštovati.

Ob koncu se je generalni tajnik Slovenske karitas g. Cveto Uršič zahvalil vsem, ki že vrsto let pomagajo pri širjenju pobude »40 dni brez alkohola«, vendar, kot je rekel, »bodite pozorni in solidarni tudi vse druge dni v letu in opozarjajte na nično toleranco alkohola za vse udeležence v prometu«. Poudaril je, da se moramo povezovati z vsemi organizacijami in posamezniki, ki si prizadevajo za resnično veselje brez alkohola.

KOMUNIKACIJA – POT DO USPEHA

Luka Oven

Mladi iz Slovenije, Srbije in BiH z nenasilno komunikacijo proti stereotipom in predsodkom

V Ljubljani smo od 12. do 14. marca v okviru projekta Youth United gostili mlade iz Bosne in Hercegovine, Srbije ter Slovenije, ki delajo v organizacijah, aktivnih na področju izgradnje miru, izobraževanja, spodbujanja prostovoljstva in solidarnosti. Tema izobraževanja je bila Nenasilna komunikacija, premagovanje stereotipov in predsodkov.

Nataša Hanuna (šolska in družinska mediatorica) je mlade preko delavnic, iger in pogovorov soočila z vprašanji boja proti stereotipom in predsodkom, problemov pri komunikaciji in kako jih rešiti ter z oblikami nenasilne komunikacije in določitve meja. Izobraževanje je trajalo dva dni, tretji dan pa je bil organiziran študijski obisk, kjer so si mladi ogledali terapevtsko skupnost za zasvojene s pridruženimi težavami v duševnem zdravju, ki deluje pod okriljem Zavoda Pelikan Karitas, in restavracijo Skuhna – socialno podjetje, kjer lahko obiskovalci okusijo hrano iz vseh delov sveta in ki predstavlja možnost zaposlitve migrantov in ostalih težje zaposljivih ljudi. Med študijskim obiskom so se mladi mudili tudi na Radiu Ognjišče, kjer so posneli prispevek za študentsko oddajo.

Projekt Youth United skupaj izvajajo Caritas BiH, Caritas Srbije in Slovenska karitas, da bi izgradile in okrepile kapacitete mladinskih organizacij, spodbudile multietnično sodelovanje ter verski dialog. Projekt sofinancira program Evropske unije Erasmus+.

celje

POČITNICE V VRBJU

Jani Jeriček

Vsi ugotavljamo, kako pomemben je počitek, še posebej v sodobnem, hitrem tempu življenja. Enako ključen je za otroke in najstnike. Škofijska karitas Celje je v času zimskih počitnic organizirala počitnice v Vrblju za 14 otrok in najstnikov, natančneje 9 fantov in 5 punc, s katerimi sva bila Saraja Hribernik in Jani Jeriček.

12

Na počitnicah, ki so potekale od 26. februarja od 2. marca, smo spoznavali eskime in zimske olimpijske igre. Prve smo spoznali že v ponedeljek prek različnih iger. V torek smo se s telovadnim učiteljem razgibavali v telovadnici na Celjskem sejmu, še prej pa so otroci spoznavali antične in moderne olimpijske igre. V sredo smo si privoščili sankanje, kepanje in ostale zimske radosti na bližnjem hribu. Četrtek je bil rezerviran za kopanje v Thermani Laško, kjer je bil pri mnogih opazen velik plavalni napredek. Zadnji dan pa so potekale Velike zimske olimpijske igre, kjer so otroci tekmovali v mnogih organiziranih igrah, kot so hokej na ledu, snegu in v učilnici, nogomet na snegu, ročni nogomet, hoja petih tekmovalcev na dveh smučkah, ciljanje žogice v tarčo in lovljenje po snegu. Med vsemi dejavnostmi ni manjkalo lepih pogovorov, spontanih družabnih iger in seveda dobre hrane, kot smo je v Vrblju že vajeni.

Osebnostno mi je bilo pri otrocih najlepše spremljati osebno in karakternostno rast, saj mnoge poznam že iz poletnih počitnic, ko smo spoznavali Indijance in njihovega misijonarja Friderika Ireneja Barago. Lahko rečem, da smo zgradili zelo prijateljsko skupnost, ki je v tem tednu dihala kot ena družina, kjer smo se učili potrpežljivosti, odgovornosti, ponižnosti, sprejemanja, ljubezni in darovanja.

- Počitnice so bile super ter najboljše. Ne bom jih pozabila. *(Milenca)*
- Rad vas imam. *(Henrik)*
- Najbolj mi je bil vseč ročni nogomet. *(Maša)*
- Super je bilo, ko smo se šli kopat v Laško. *(Gal)*

koper

ZIMSKE POČITNICE NA PROGRAMU POPOLDAN NA CESTI

Tatjana Rupnik

V okviru programa Popoldan na Cesti smo v času zimskih počitnic pripravili počitniško varstvo za osnovnošolske otroke. Odziv je iz leta v leto večji, tako da je bilo letos vključenih 23 otrok in 10 prostovoljcev. Program je bil pester, veliko smo se igrali, se pogovarjali in ustvarjali. Izdelovali smo gosence za svinčnike, hiške iz das mase, sovce iz filca in škatlice iz sladolednih palčk. Poleg tega smo se igrali različne družabne in socialne igre, se pogovarjali o postnem času, peli, pekli palačinke ter igrali športne igre. Ker smo bili

tako pridni, nas je obiskala tudi Televizija Slovenija in posnela zanimiv prispevek, ki je bil prikazan zvečer. Otroci so bili navdušeni. Tako prisrčno jih je poslušati, kaj vse imajo za povedati. Seveda je bilo v varstvu najbolj pomembno kosilo. Kuharica Milena nam je vsak dan pripravila odlično kosilo. Veseli smo, da se je počitniško varstvo v Vrhpolju lepo prijelo, in upamo, da se bodo tudi v naslednjem šolskem letu otroci radi vključevali v naše dejavnosti. Hvaležna sem tudi za vsakega mladega prostovoljca, ki se odloči, da bo prosti čas preživel z nami.

Namen počitniških aktivnosti je prav v tem, da so otroci v svojem prostem času med sovrstniki, se igrajo, ustvarjajo in tako veliko novega naučijo. V času, ko poteka program, so telefoni in ostale elektronske naprave prepovedane, in prav je tako. Že tako opažamo, da nekateri otroci ne znajo več vzpostaviti osebnega stika. Živijo v svetu elektronskih igrice in iger, ki smo jih mi igrali kot otroci, sploh ne poznajo. Zelo težko jih je tudi motivirati za razne družabne ali socialne igre, ker se jim zdi vse brez zveze in neumno. Menim, da bi morali biti starši veliko bolj pozorni na to, koliko časa svojemu otroku dovolijo igrati igrice na telefonu ali računalniku. Tudi sama imam dva mlajša otroka, ki bi, če jima ne bi postavila pogojev, bila na računalniku

tudi po cel dan. Zato je dobro, da se otroci vključujejo v naš program, kjer poskušamo obuditi, kako lepo je bilo, ko smo mi bili otroci. Od jutra do večera smo bili zunaj, se igrali, tudi skregali, zvečer pa smo se vračali umazani, podrsani, popraskani in z raztrganimi oblečili. A moramo priznati: LEPO JE BILO!

POSTNI ČAS NA SLAPU

Ljubica Ženko

13

Na Slapu je letos ŽPS molitev križevega pota ob postnih petkih organiziral tako, da ga pripravijo skupine in veroučenci po razredih. Tako smo ga pripravili člani Karitas, bralci Božje besede, pevci, prostovoljci Popoldneva na Slapu, člani ŽPS, krasilke ... Večji otroci sodelujejo pri branju, mlajši pa so v procesiji po cerkvi od postaje do postaje. Vsak petek se moli križev pot z drugačno vsebino. Tako molimo v čast evharistiji, za družine, za duhovnike, za otroke in mladino, za medsebojne odnose, za upanje v tretji dan ...

Posebej bi omenila križev pot, ki so ga pripravili animatorji Popoldneva na Slapu, ki deluje v okviru Karitas, in otroci 4. razreda. Na SK so letos pripravili Križev pot otrok in mladih. Resnične zgodbe otrok Nejca, Bojana, Andreja, Eve ... so nas zopet opozorile na njihove stiske in težke preizkušnje v najnežnejših letih. Zakaj? Česa so oni krivi!?

Vsebina zgodb se je na četrti postni petek dotaknila vseh odraslih. Otroci Pija, Tilen, Beti, Nik, Izak so prinesli lepo porisane križe iz kartona in pri vsaki postaji so Jezusu pustili po enega. Njihova vzornica Polona je nosila križ, Urška kot animatorka in Izak kot otrok sta nosila svečo. Animatorja Tadej in Lara sta z branjem povezovala. Vse so spremljali pevci na koru.

Vedno se zbere lepo število vaščanov in otrok. Hvala vsem, ki nas podpirate v novih oblikah ljudske pobožnosti na Slapu.

NOVO VINO V NOVE MEHOVE

Jožica Ličen

Postna duhovna obnova

V soboto, 10. marca, je v kapucinskem samostanu v Vipavskem Križu potekala že tradicionalna postna duhovna obnova za sodelavce Karitas v koprski škofiji. Zbralo se nas je preko sto, od Bovca do Kopra. Začeli smo s sveto mašo. Daroval jo je škof Metod, ki je v pridigi razmišljal o molitvi, saj brez te ni ne škofa, ne duhovnika, ne kristjana. Če ni molitve, duhovno življenje shira, izumira in propade. Bratje kapucini so mnogim omogočili tudi zakrament sprave.

V polni samostanski obednici nas je škof Metod vodil skozi premišljevanje ob Markovem evangeliju (2,28-22). Izpostavil je smisel posta, ki ima za posledico rojstvo novega človeka. Razmišljali smo o stari obleki in novi krpi, o novem vinu in starih mehovich. Govora je bilo predvsem o tem, da je prav postni čas idealna priložnost, da z odpovedjo starim razvadam tudi sami postanemo novi ljudje. Vendar to je dolga pot, je očiščenje, ki terja od človeka pogum, moč in odpoved sebičnosti. To je zelo pomembno za sodelavce Karitas, saj smo šele potem, ko vse to dosežemo, sposobni odpreti srce za bližnjega.

Zelo zanimiv je bil drugi del pogovora, saj je bil g. škof med udeleženci obiska ad limina v Vatikanu in je imel kaj povedati. Na takem srečanju je bil že petkrat, zato je bila najbolj zanimiva primerjava, ki je prav pri papežu Frančišku vidna, občutena, predvsem pa človeško preprosta.

IMETI OČI IN SRCE USMILJENEGA SAMARIJANA

Ivica Vidmar

Praznovanje 20 let ŽK Otlica

Da roža raste in cveti, mora imeti pogoje: dobro prst, redno zalivanje, večkratno gnojenje, dovolj svetlobe – najpomembnejše pa je seme.

Seme naše Župnijske karitas sta pred dvajsetimi leti zasejala Matej Kopal, naš takratni župnik, in ga. Jožica Ličen. Oba sta s srcem opravljala svoje delo v Karitas, kar smo začutili vsi, ki smo se marca 1998 sestali na ustanovnem srečanju. Ga. Jožica nam je predstavila področja in nakazala izzive, kjer kot prostovoljci lahko delamo. In smo rekli: »Z Božjo pomočjo stopimo naproti sočloveku!«

Naša največja skrb so bili bolni, ostareli, invalidi in ovdoveli. Zanje smo pripravljali srečanja, predavanja in jih obiskovali. Ker so hiše na naši planoti raztrese-ne, smo še bolj začutili potrebo po druženju. Ustanovili smo medgeneracijsko skupino. Srečujemo se mesečno in združujemo bogate izkušnje starostnikov ter svežino in domisljice mladih.

Vključevali smo se v pripravo župnijskih pastoralnih dni. Maja 2011 je bil na našem župnijskem dnevu zaključek tečaja za prostovoljsko druženje s starim človekom, ki ga je organiziral Zavod Karitas Samaritan. Prof. Jože Ramovš je 22 sodelavkam vipavske dekanije podelil diplome. S seboj je pripeljal Modrijane, da so popestrili dogajanje tega dne.

Kolonije Umetniki za Karitas, ki se odvijajo na Sinjem vrhu, v naši župniji, so v 23 letih postale pravo gibanje. V okviru teh so bili naši mladi ob dnevu odprtih vrat nepogrešljivi soustvarjalci kulturnega programa, sodelavke in druge gospodinje pa so poskrbele za pecivo.

Na Sinjem vrhu se je za sodelavce v okviru ŠK odvijal tudi seminar za neprofesionalno svetovanje.

Izvajali smo akcije zbiranja oblačil, obutve, odej, krompirja, postne akcije in izdelovali adventne venčke. Še posebej so bili v Centru karitas v Ajdovščini veseli vsakoletne pošiljke 'krompirja iz Gore'.

Mladi, zlasti birmanci, so se vključevali v postne in adventne akcije, ki jih je organizirala Karitas. S sodelavci so obiskovali bolne in ostarele ter se tako učili empatije in komunikacije s starostniki.

V sodelovanju z Dekanijsko karitas smo s paketi hrane in boni za nakup šolskih potrebščin pomagali številnim družinam v župniji, omogočili smo počitnice za otroke in njihove družine, pomagali ob izgubi službe, izrednih nesrečah, boleznih ali izgubi najbližjih.

V dvajsetih letih smo zbirali kapljice po vzoru sv. Matere Terezije. Na letošnjo četrto postno nedeljo smo se pri sveti maši, ki jo je daroval naš župnik Lojze Šinkovec, Bogu zahvalili za vse te kapljice. Spomnili smo se pokojnega Hieronima, ki je živel, pričeval in soustvarjal Karitas v naši župniji in še mnogo širše.

Jožica Ličen, ravnateljica ŠK Koper, nas je razveselila s svojim obiskom in toplimi besedami. Poudarila je, da imamo kljub oddaljenosti in majhnosti vse to, kar imajo velike župnije. Imamo še več, likovno kolonijo Umetniki za Karitas in Angele Varuhe. Vesela je bila, ker se tudi naši mladi aktivno vključujejo v Karitas. Čestitala nam je za dvajsetletnico in nas presenetila s Knjigo vseh knjig.

Naši birmanci so skozi igro predstavili priliko o usmiljenem Samarijanu, preneseno v današnji čas: Angel, ki pride na zemljo pogledat, kaj je novega, vidi stiske – tudi stiske mladih. Mlado dekle se boji domov zaradi slabih ocen. Dva »levita« gresta mimo in se brezbrizno ali celo žaljivo obregneta ob njo. Starejša gospa meni, da dekle lahko vstane, ker ne krvavi in nima zloma. Šele dobra prijateljica – usmiljena Samarijanka – opazi, kako mladenka notranje krvavi. Objame jo in ji ponudi pomoč pri učenju. Dekle najde ponovno upanje. Ko angel

odhaja z Zemlje, ugotovi isto, kot smo že tolikokrat sodelavci Karitas: da stisk ne bo zmanjkalo. Obljubi pa svoje varstvo in pomoč.

Sodelavci ŽK smo Bogu hvaležni za 20 let delovanja. Še naprej se bomo trudili, da bomo dobremu semenu ustvarjali dobre pogoje, predvsem pa, da nam ne bo nikoli zmanjkalo ljubezni do bližnjega.

Ljubljana

LETNO SREČANJE SODELAVCEV KARITAS

Mihaela Trček

V soboto, 3. marca, je bilo v naši župniji sv. Jožefa na Viru srečanje sodelavcev župnijskih Karitas 3. arhidiaconata. Sem spadajo župnije iz dekanij Kamnik, Domžale, Litija in Zagorje. Kljub slabemu vremenu smo našli okoli 60 prostovoljcev Karitas.

Pričeli smo ob 9h s sv. mašo, ki sta jo darovala domači župnik g. Aleksander Urek in g. Luka Demšar, župnik iz Kamnika. Po maši se je druženje nadaljevalo v župnijski dvorani. Za dobrodošlico smo s plesom in zgodbo o slamnikih poskrbele Češminke, članice folklorne skupine iz Univerze za tretje življenjsko obdobje Lipa in Šole zdravja iz Domžal.

Nadaljevali smo z izobraževalnim delom, ki ga je vodil g. Jože Kern iz Škofijske karitas Ljubljana. Največ časa smo posvetili programu priprave paketov evropske hrane za naše prosilce. Vnela se je živahna razprava glede vsebine paketov. Vedno pogosteje s strani prejemnikov pomoči slišimo, da bi namesto precejšnjih količin testenin in riža želeli kakšno drugo živilo.

Vendar žal ni vse odvisno od želja Karitas, temveč to od leta 2014 koordinira Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

Ker pa nas ta problematika zelo teži, smo jo reševali še med pogostitvijo po zaključku uradnega dela, ki smo ga sklenili ob 12. uri.

SLIŠALI SMO ZVEN GLASBILA UKULELE

16

Ladka Hunjet

22. zimski tabor je potekal od 25. februarja do 4. marca 2018. Že drugič smo stanovali v Sončni hiši Karitas v Portorožu. Vsak dan nas je bilo okrog 34 udeležencev in naših spremljevalcev. Najprej smo se zbrali v spoznavnem krogu, kjer smo se drug drugemu predstavili. Tudi ta tabor je bil vsebinsko bogat, poleg tega pa pester še na športnem ter duhovnem področju.

Imeli smo zanimive goste. Naš stari znanec Gregor nas je razveselil s svojo monodramo Vera levega razbojnika. Popestril jo je s petjem in igranjem na posebno glasbilo ukulele, ki ima samo 4 strune.

V ponedeljek zvečer je odmeval smeh, saj nam je gledališka skupina iz Dekanov odigrala 6 lastnih skečev.

Želeli smo, da bi medse sprejeli 90-letno Marico, vendar je bilo to zaradi njene bolezni neizvedljivo. Kljub temu smo se seznanili z njeno življenjsko zgodbo. Rojena je bila v Kairu, obiskovala je francosko, italijansko, nemško in angleško šolo ter se poleg slovenščine naučila vse te jezike.

V torek dopoldne nas je obiskal duhovnik Sašo, ki je župnik v Šmartnem pri Vipavi. Po predstavitvi svoje življenjske zgodbe je za nas daroval sveto mašo. Nato je vzel v roke kitaro in nam zabrenkal in zapel več pesmi, ki sta jih ustvarila s prijateljem Robijem.

Na naša vrata je potrkal tudi g. Marko, direktor Škofijske karitas Ljubljana. Osvetlil nam je humano poslanstvo Karitas, saj vemo, da se nanjo obračajo pomoči potrebni ljudje. Z njim smo se vživeli tudi v svet kuhanja, ker nam je opisal potek svojih kuharskih tečajev in nam dal nekaj svojih kuharskih receptov. Za sproščeno slovo smo skupaj zapeli več popularnih pesmi.

Luka, ki je slaboviden, nam je v sredo zvečer predstavil svojo življenjsko pot. Podrobno nam je orisal skupnost Šent, ki jo poznamo kot nevladno organizacijo za duševno zdravje.

Veseli smo bili, da se je na naše vabilo odzval generalni tajnik Slovenske karitas, mag. Cveto, ki nam je razlagal že sprejeti zakon o osebni asistenci ter osnutek zakona o dolgotrajni oskrbi. Spregovoril nam je še o malteškem viteškem redu, kateremu pripada tudi sam.

22-letni Niki se je zadnji vkrcał na ladjo gostov. Rodil se je v pomorski družini, saj je že njegov ded plul po širnem morju. Niki nadaljuje družinsko tradicijo, končal je srednjo pomorsko šolo in je zdaj na fakulteti. Nabral si je že tudi nekaj izkušenj, saj je bil zaposlen kot drugi častnik na tovorni ladji za razsuti tovor.

V soboto smo si ogledali mesto Trst. Turistična vodička Evelin nam je izčrpno predstavila njegovo zgodovino in nas popeljala z griča svetega Justa navzdol. Tudi pri hoji smo čutili pridih starega mesta, ker smo hodili po neenakomerno položenih tlakovcih. Med drugim smo se ustavili ob rimskem gledališču, ki je sprejelo kar šest tisoč gledalcev.

Vsi vemo, da je za varen korak priporočljivo, da so naša telesa čim bolj gibčna. Zato smo se radi udeleževali športnih dejavnosti. V četrtek smo ves dan namenili kopanju v Žusterni. Vsako jutro smo se razgibali pri telovadbi, ki jo je tokrat vodil David. Če odmislimo burjo, je bilo prav prijetno, ko smo se sprehajali po Portorožu in si eno popoldne ogledali formo vivo v Luciji. V toplem zavetju Sončne hiše smo se družili in se pogovarjali. Nekateri smo se zabavali ob družabnih igrah »človek, ne jezi se« in dominah, zavrteli smo se ob zvokih harmonik in kitare. Ljubitelji knjig so se zbrali ob lepi knjigi Na polju milosti, v kateri je kot roman predstavljena Rutina zgodba iz Stare zaveze. Vsako jutro smo se ob hvalnicah zahvalili za vse dobro

in lepo. V petek popoldne smo premišljevali tudi križev pot Jean Vanierja, pot življenja, na kateri se Bog razodeva v šibkosti. V nedeljo smo se v Luciji skupaj z domačini udeležili nedeljske svete maše. Naša Danijela je prebrala obe berili v brajici. Mašo je vodil župnik Vinko, ki nas je prijazno nagovoril.

Imeli smo tudi delavnico o potrpežljivosti, ki jo je pripravila ter vodila Albina. Razpravljali smo o potrpežljivosti drugih do nas, sami do sebe in o naši potrpežljivosti do drugih.

Kljub dobremu vzdušju smo se po sedmih dneh skupnega bivanja morali zbrati na zaključnem krogu. Izmenjali smo si vtise in doživetja ter se iskreno nasmejali.

Za sodelovanje pri pripravi in izvedbi tabora se pri-
srčno zahvaljujemo Škofijski karitas Ljubljana, zvestim
in marljivim organizatorjem Marjetki, Urški in Primo-
žu. »Mami« Mileni se toplo zahvaljujemo, ker je v ku-
hinji spet pričarala nešteto okusnih dobrot, ki so nam
šle v slast. Našim svetlim zvezdicam, spremljevalkam
ter spremljevalcem, hvala za vse prehojene poti, na
katerih so tudi za nas svetile njihove oči.

Prepričana sem, da smo po tem taboru notranje
bolj polni in bogatejši zaradi mnogih pozitivnih dogo-
divščin.

priložnost. Avtor besedila je upokojeni mariborski škof
Jožef Smej, uglasil pa jo je pevovodja Žan Jerenko.

»Za nami 10 let sobivanja v domski skupnosti
Doma sv. Lenarta, sodelovanja s stanovalci, svojci in z
okoljem ter veliko pridnega dela. V teh 10 letih smo pri
svojem delu in medsebojnih odnosih doživeli mnogo
vzponov, pa tudi spodrseljavev. Brez vaše pomoči in
vzajemnega sodelovanja, drage stanovalke, dragi sta-
novalci, spoštovani svojci, prijatelji in cenjeni sodelavci
Doma sv. Lenarta, nam ne bi uspelo uspešno prehoditi
te poti in popraviti spodrseljavev, vzpostaviti iskrenega
zaupanja med vsemi sodelujočimi, ustvariti dobrega
vzdušja v domu in ustvarjati domačnost, da po desetih
letih lahko rečemo, da je Dom sv. Lenarta zares postal
'zrcalo domačega ognjišča',« je v zahvalnem nagovoru
povedal direktor Zlatko Gričnik.

Praznovanju so se pridružili sodelavci Nadškofijske
karitas Maribor, generalni tajnik Slovenske karitas Cve-
to Uršič ter predstavniki lokalnih organizacij.

Hvaležni smo vsem, ki so se nam na tem prazno-
vanju pridružili in se skupaj z nami zahvalili za vse iz-
kušnje, preizkušnje in blagoslove, ki smo jih bili deležni
v tem času, za vse, kar smo se naučili, da smo rasli in
se razvijali ...

maribor

OB 10. OBLETNICI DOMA SV. LENARTA

Polona Šporin

Konec februarja je minilo 10 let od blagoslova
Doma sv. Lenarta. V sredo, 28. 2. 2018, ob 10h je
nadškof g. Franc Kramberger ob navzočnosti dekanij-
skih duhovnikov daroval zahvalno sveto mašo. V ho-
miliji je orisal pot vzpostavitve doma in svojo izkušnjo
bivanja v domski skupnosti.

Sveto mašo je s sodelovanjem obogatil domski
pevski zbor, ki je zapel pesem, napisano prav za to

KOT DREVO, ZASAJENO OB POTOKIH VODA (Ps 1,3a)

Plenum Škofijske karitas Celje 2018

Na Škofijski Karitas Celje se trudimo in iščemo možnosti približati se ljudem na različnih področjih. Izvajamo številne programe tako materialne kot tudi nematerialne pomoči ljudem, ki so se znašli v stiski (družine, posamezniki, otroci, starejši, bolni, brezdomni, zasvojeni, tujci ...).

Prva materialna pomoč se začne že v neposredni bližini kraja bivališča – na župnijskih Karitas, kamor se lahko ljudje najprej obrnejo po pomoč. Naši sodelavci na ŽK ljudi sprejmejo in spremljajo v njihovi stiski ter skušajo zagotoviti primerne možnosti za reševanje nastale situacije. Kadar na ŽK takšne možnosti za pomoč ni, se obrnejo na ŠKC.

Materialne oblike pomoči

Ljudje se večinoma k nam zatečejo po pomoč, ko doživljajo pomanjkanje dobrin in potrebujejo pomoč v materialnem smislu. Najpogosteje jim pomagamo z živili, s higienskimi pripomočki, z oblačili in z obutvijo, občasno tudi s pohištvom, z gradbenim materialom, z darilnimi boni in z izposojjo medicinsko-tehničnih pripomočkov (MTP).

• Pomoč v hrani in higienskih pripomočkih

V letu 2017 smo razdelili 594.171 kg hrane, od tega 345.827,5 kg osnovnih živil, ki smo jih preko MDD-SZEM prejeli kot partnerska organizacija Operativnega programa za materialno pomoč ogroženim. 49.379,5 kg živil smo kupili s sredstvi različnih akcij. S pomočjo donacij v materialu smo zbrali 198.964 kg hrane, od tega 61.787 kg na ŽK. Žal se je jeseni zaradi pozebe in pomanjkanja pridelka končal ukrep umika sadja s trga zaradi ruskega embarga, ki smo ga izvajali kot partner ARSKTRP in v njem od januarja do junija 2017 razdelili 40.000 kg jabolk. **Razdelili smo tudi 34.296 kg higienskih potrebščin in pripomočkov.**

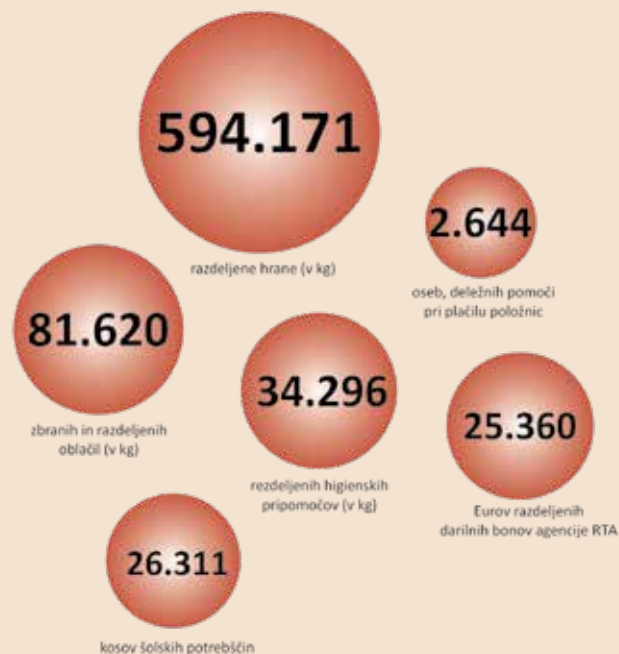
• **Rabljena oblačila in obutev** so bila uporabnikom vse leto na voljo v Humanitarnem skladišču Vrbje in na 41-ih ŽK. Skupaj smo zbrali in razdelili **81.620 kg oblačil.**

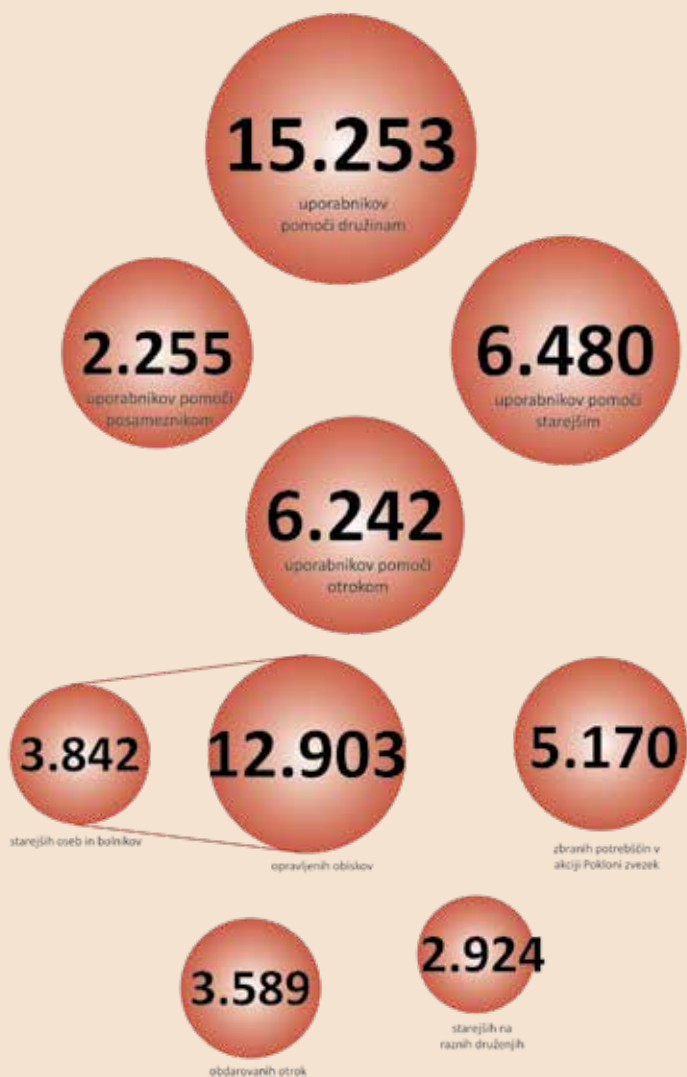
• **Program Opora**, v sklopu katerega deluje brezplačna izposojevalnica medicinsko-tehničnih pripomočkov, je lani zabeležil **178 izposoj opreme in pomagal 142-im bolnikom** in njihovim svojcem pri zagotavljanju domače nege in oskrbe.

• **Pomoči pri plačilu položnic in ogrevanja** je bilo deležnih **2.644 oseb**, za to smo namenili 126.827,13 EUR, od tega 117.970,15 EUR za neposredno finančno pomoč, ostalo pa za storitve, ki se navezujejo nanjo.

• **Donacijo v višini 25.360 EUR v obliki darilnih bonov Dobimo se v mestu** smo prejeli konec leta. Preko Zavoda Celeia Celje nam je donacijo poklonila RTA agencija, ki je denar zbrala na vsakoletni adventni gala prireditvi za uspešne podjetnike in gospodarstvenike iz Celja in okolice. Prejete bone smo skupaj s šestimi ŽK razdelili med socialno ogrožene družine, starejše, otroke in posameznike s področja MO Celje. **Skupaj smo obdarili 774 oseb iz 377-ih gospodinjstev.**

• **Pomoč ob večjih nesrečah in stiskah in pomoč bolnim otrokom:** V največjem obsegu smo lani pomagali ob jesenskem vetroloemu v Gornji Savinjski dolini, kjer smo 15-im gospodinjstvom pomagali z nakazilom sredstev za prvo sanacijo poškodovanih streh in ostrešij v skupni višini 13.500 EUR. Skozi vse leto smo pomagali tudi ob raznih požarih, udarih strele, plazenju zemljine ipd. Pomoči je bilo deležnih 69 gospodinjstev, skupaj 173 uporabnikov, namenili smo jim 21.604,52 EUR pomoči. Vse leto pomagamo tudi dolgotrajno bolnim otrokom. V letu 2017 smo pomagali 20-im otrokom.

• S šolskimi potrebščinami in z boni za nakup delovnih zvezkov smo pomagali **2.192-im otrokom** pred vstopom v šolo. Skupaj z drugimi donacijami smo zbrali in razdelili 26.311 kosov šolskih potrebščin. Skupaj smo programu pomoči s šolskimi potrebščinami namenili 36.115,29 EUR.

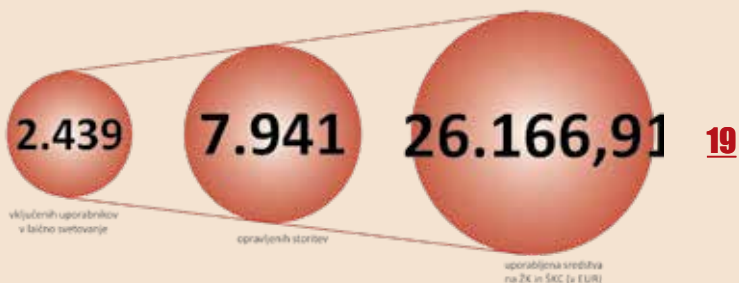
• Pomoč NJR Makedoniji smo izvajali preko organizacije **Milosrdie**, humanitarne organizacije Makedonske pravoslavne Cerkve (MPC). Za pomoč Makedoniji smo namenili 15.800 EUR.

Nematerialne oblike pomoči

Materialno pomanjkanje v večini primerov spremljajo tudi razne duševne in duhovne stiske. Uporabnikom skušamo prisluhniti, jim vlivati upanje, nuditi razbremenilni pogovor ali osebno svetovanje. V zadnjih letih smo razvili model socialnega vključevanja posebej ranljivih skupin, kjer uporabnikom nudimo redno druženje in navezovanje socialnih stikov, gradimo njihove delovne navade in izpopolnjujemo veščine, nudimo jim možnost učenja novih znanj, krepitev samopodobe, rednega osebnega spremljanja in mentor-

stva ob reševanju raznih socialnih izzivov, ki se porajajo v sodelovanju in odnosih v skupini.

- **Laično svetovanje na ŽK in ŠKC:** Vključenih je bilo 2.439 uporabnikov, opravili smo 7.941 storitev. Za program smo skupaj namenili 26.166,91 EUR.

- **Pogovori z uporabniki ob prejemu hrane na razdelilnih mestih:** Skupaj smo opravili več kot 50.000 pogovorov.
- **Svetovalni pogovor ali psiho-socialno svetovanje, osebno spremljanje:** Vključili smo 493 uporabnikov, opravili 633 svetovanj in programu namenili 14.942,18 EUR.
- **Pogovor z uporabniki na hišnih obiskih:** Skupaj smo obiskali 245 oseb.
- **Obiskovanje starejših in bolnih ter otrok na domu ali v institucionalnem varstvu:** Skupno smo v letu 2017 obiskali 3.842 oseb, opravili 12.903 obiske in za obdaritev, pozornosti in pomoč starejšim namenili 21.325,81 EUR.
- **Obdaritev otrok pred prazniki in družabna srečanja ter skupine za starejše:** V letu 2017 smo obdarili 3.589 otrok, 2.924-im starejšim omogočili druženje, 415 starejših pa je bilo vključenih v redne skupine in delavnice. Skupaj smo za te programe namenili 36.295,60 EUR.
- **Pomoč v gospodinjstvu in pri osebni negi ter družabništvo:** Vključenih je bilo 28 starejših, za nje smo opravili 2.709 storitev.

- **Družabna srečanja in skupine za starejše:** V skupinah za starejše se je redno srečevalo 360 starejših (skupaj 1.516 dogodkov), 39 ŽK pa je enkrat ali dvakrat na leto pripravilo družabna srečanja starejših, ki se jih je udeležilo 2.131 starejših (skupaj 3.112 storitev). 834 starejših je bilo deležnih tudi izleta oz. romanja.
- **Letovanja, počitnice in izleti:** Skupaj smo v programe letovanj in počitnic zajeli več kot 300 oseb, pri izvedbi je pomagalo okrog 20 mladih animatorjev oz. prostovoljcev.
- **Prostovoljstvo in solidarnost:** Poleg vseslovenske akcije *Pokloni zvezek*, kjer smo s pomočjo otrok iz 59-ih osnovnih šol in vrtcev zbrali 5.170 kosov šolskih potrebščin, od tega 4.935 zvezkov, smo izvedli nekaj akcij zbiranja živil ali igrač, sodelovali v projektu Pozdrav ptic miru in osnovnošolcem omogočili izkušnjo dela v humanitarnem skladišču.
- **Učna pomoč:** Vključenih je bilo 30 otrok, ki so bili deležni 295-ih obravnjav.
- **Kratkotrajna krizna namestitev, bivanje v integracijski hiši Efrem in možnost prijave zakonsko določenega stalnega bivališča:** Namestitev smo nudili 6-im osebam, skupno 2.190 nočitev, zakonsko določeno stalno bivališče je imelo pri nas prijavljeno 63 oseb.
- **Socialno vključevanje posebej ranljivih skupin v prostovoljsko delo:** V letu 2017 je bilo sklenjenih 396 prostovoljskih dogovorov, skupno je bilo vključenih 248 oseb, skupaj so opravili 10.839 ur prostovoljskega dela.
- **Predavanja, ustvarjalne delavnice in delavnice ročnih spretnosti** smo izvajali na ŠKC in na 41-ih ŽK. Skupno je bilo organiziranih 110 dogodkov. Ocenjujemo, da smo vključili 2.587 uporabnikov. Konec leta 2017 smo pripravili usposabljanje za nove prostovoljce, sestavljeno iz štirih različnih srečanj. Ocenjujemo, da se je vseh dogodkov udeležilo 761 oseb, skupaj smo v tem programu izvedli več kot 4.000 storitev.
- **Topli obroki:** Skupaj smo imeli 245 letnih uporabnikov in izdali 5.243 obrokov.

V vseh programih smo v letu 2017 smo zabeležili:

- 15.253 neponovljivih uporabnikov programov pomoči družinam
- 2.255 neponovljivih uporabnikov programov pomoči posameznikom
- 6.480 neponovljivih uporabnikov programov pomoči starejšim
- 6.242 otrok, deležnih pomoči in vključenih v preventivne programe
- 695 uporabnikov programa pomoč migrantom
- 327 oseb v večjih stiskah tudi ob naravnih nesrečah

- približno 1.000 oseb v NJR Makedoniji, prejemnikov naše pomoči

Pregled prostovoljstva in prostovoljskih ur

Na ŠKC smo imeli lani 259 prostovoljk in prostovoljcev, ki so opravili 15.259 ur prostovoljskega dela. Skupaj s 73-imi ŽK smo za pomoč ljudem v stiski in organizacijo karitativnega dela namenili 81.198 ur prostovoljskega dela, ki ga je opravljalo 1.473 sodelavk in sodelavcev – prostovoljk in prostovoljcev – Caritas v celjski škofiji. Največ, 47.258 ur, je bilo vsebinskega dela, sledi 20.711 ur drugega dela in 13.229 ur organizacijskega dela. Večina prostovoljcev je starih nad 60 let, vključujemo tudi 80 mladih do 18. leta, 144 prostovoljcev do 30. leta starosti in 590 prostovoljcev med 30. in 59. letom starosti.

Leto 2017 je bilo na humanitarnem področju umirjeno, saj ni bilo nobenih večjih izrednih dogodkov, obširnih ujm ali drugih humanitarnih kriz.

Med najbolj ranljivimi osebami so še vedno starejši z nizkimi pokojninami in posamezniki, večinoma samski moški, mlajši od 65 let, ki zaradi invalidnosti, bolezni ali težav v duševnem zdravju težko dobijo zaposlitev in še težje ustvarijo družino ali trdno partnersko vez. Med starejšimi je tudi veliko osamljenosti.

Žal so se v stiski še vedno znašle tudi družine ali posamezniki, ki sicer imajo redne osebne dohodke, a ti ne zadoščajo za pokritje vseh stroškov. Stiske se posebej poglobijo ob začetku šolskega leta in na vrhuncu kurilne sezone. Pri veliko prosilcih, posebej dolgotrajno brezposelnih, je zaznavna tudi čustvena in duševna napetost, povečuje se število različno bolnih, vse več je blagih ali težjih oblik težav v duševnem zdravju.

Drvo Karitas v celjski škofiji se je razvilo v mogočno drevo, ki daje zavetje, senco, sadove mnogim. Upamo si zapisati, da s svojo lepoto pritegne pogled mnogih. Je res »kot drevo, posajeno ob potokih voda«. Ena lepših lastnosti drevesa je, da v liste, cvetove, poganjke in predvsem v plodove ne dovaja kalne, umazane, zastrupljene vode. V vsakem zdravem sadu drevesa bomo našli svežo, bistro vodo.

Biti kot drevo, zasajeno ob potokih voda, pomeni ostati zavezan dobremu. Tistemu najvišjemu Dobremu, ki ve, da se po slabi poti, z zlimi nameni in z napačnimi sredstvi doseže samo krivice in razkol.

ODPRI NAM OČI

Darko Bračun

Plenumsko srečanje Karitas mariborske nadškofije

Sodelavci in prostovoljci Karitas mariborske nadškofije so se na rednem plenurnem srečanju zbrali v mariborski stolnici. V letošnjem letu so še posebej želeli izpostaviti povezanost evharistije in krščanskega služenja, zato so geslo plenurnskega srečanja vzeli iz evharistične molitve za različne priložnosti – Jezus, vzor ljubezni:

»Odpri nam oči za vsako človeško stisko, naj najdemo pravo besedo za vse, ko se bodo čutili osamljene in izgubljene. Daj nam pogum, da bomo z dejanji pomagali vsem ubogim in zatiranim.«

»Evharistija je tista,« je zapisal g. nadškof msgr. Alojzij Cvikl letošnji plenurnski knjigi na pot, »ki nam odpira oči in gane naša srca, da lahko ustvarjamo kulturo solidarnosti in ljubezni v naših družinah, med sosedi, po vaseh in mestih, v naših župnijah, v naši družbi. Evharistija je tista, ki nam pomaga, da postajamo ljudje občestva in tako premagujemo individualizem, ki je največja ovira za solidarnost. Potrebno je imeti odprto srce, odprte roke in oči, da bomo sočloveka, ki je v stiski, znali videti in mu po najboljših močeh znali pomagati. Sv. Janez Zlatousti, škof v Carigradu, je povezanost evharistije in služenja lepo izrazil z besedami, da ne moreš prav častiti Kristusovega telesa, če ne vidiš človeka, ki trpi ali je nag: ne časti ga tukaj s svilenimi prti, medtem ko ga zunaj pustiš zmrzovati in brez potrebnega.«

Najprej so se sodelavci in prostovoljci Karitas zbrali pri sv. maši v mariborski stolnici, ki jo je ob somaševanju duhovnikov vodil mariborski nadškof metropolit msgr. Alojzij Cvikl. V molitvi so se zahvalili za dar služenja ter prosili blagoslova pri karitativnem delu v mariborski nadškofiji tudi v prihodnje.

Po sv. maši je sledilo plenurnsko srečanje. Poleg vidnejših gostov (predstavnikov lokalne skupnosti, sorodnih ustanov ter strokovne javnosti) so sodelavci in prostovoljci mariborske Karitas v osrednjem delu pri-

sluhili pričevanju dr. don Anteja Komadina, ravnatelju Caritas Mostar, ki je spregovoril o stiskah človeka v Hercegovini, orisal situacijo, v kateri se nahaja država BiH, in pomoč Caritas, ki je v preteklem letu praznovala 35 let ustanovitve. V tem času so s podporo sorodnih Karitas iz tujine razvili različne oblike pomoči. Posebej se je zahvalil za pomoč mariborske Karitas v času vojne, še zlasti za to, da niso pozabili nanje, ko so se kamere umaknile, stiske pa so ostale. Sledil je ogled predstavitvenega filma Živimo Ljubav, ki so ga ob obletnici ustanovitve posneli s sodelavci Caritas Mostar. Don Ante je opozoril še na besede papeža Benedikta in se ustavil pri nekaterih poudarkih, pomembnih za sodelavce in prostovoljce Karitas, zapisanih v encikliki Bog je ljubezen.

V nadaljevanju plenurnskega srečanja so bila predstavljena poročila župnijskih, Nadškofijske Karitas, zavoda Karion ter Doma sv. Lenarta.

Predstavitvev Nadškofijske karitas Maribor

Pod okriljem Nadškofijske karitas Maribor delujeta Zavod Karitas za oskrbo, nego in socialo (Zavod Karion) in Dom Lenart, d. o. o., ki na podlagi podeljenih koncesij vršita storitve institucionalnega varstva.

Zavod Karion od leta 1996 v Slovenskih Konjicah opravlja storitve vodenja in varstva za 8 odraslih oseb z motnjo v duševnem in telesnem razvoju. Z letom 2004 je začel izvajati tudi storitev institucionalnega varstva starejših v Domu sv. Eme v Šentjanžu pri Dravogradu. Kapaciteta doma je 21 stanovalcev. V začetku leta 2008 je zavod pridobil dodatni koncesiji, in sicer za delovno varstvo 8 oseb z motnjo v duševnem in telesnem razvoju v Staršah in za celodnevno varstvo za 9 oseb z motnjo v duševnem in telesnem razvoju v Slovenskih Konjicah – bivalna skupnost. Oktobra 2008 je zavod pridobil koncesijo za izvajanje institucionalnega varstva starejših – Dom Velika Polana – za 66 stanovalcev.

Ponudba Doma sv. Lenarta obsega: institucionalno varstvo starejših (150 koncesijskih mest) ter oskrbovana stanovanja (40 enot različnih velikosti). V letu 2018 obeležuje 10. obletnico blagoslova ter sprejema prvega stanovalca.

Humanitarna dejavnost NŠKM

SPREJEMNO-INFORMACIJSKA IN SVETOVALNA PISARNA za pomoč socialno ogroženim:

9.789 obravnav – podane prošnje, sprejeti telefonski klici, posredovanje informacij, rešenih je bilo 517 prošelj za pomoč pri plačilu položnic in razdeljenih 3.584 prehranskih in 1.586 paketov z oblačili in obutvijo. Navedeno pomoč je prejelo 6.941 socialno ogroženih oseb.

HUMANITARNO SKLADIŠČE: Sprejetih in razdeljenih je bilo 80 t oblačil in obutve, 24 t različnih donacij prehranskih artiklov in higienskih potrebščin, 10 t ozimnice, 20 t dnevni donacij (pekarnice, trgovine, gostišča), 35 t ostalih donacij in 503 t hrane iz sklada EU.

LJUDSKA KUHINJA BETLEHEM: 115 unikatnih uporabnikov, 18.475 razdeljenih obrokov, povprečje 55–60 oseb na dan.

DONIRANA HRANA: 136 unikatnih uporabnikov – 336 oseb, 61 % družin, 38 % posameznikov, do 18 prejemnikov dnevno, razdeljeno 53 t donirane hrane.

Socialnovarstveni programi NŠKM

SPREJEMALIŠČE: 134 unikatnih uporabnikov, cca 40 oseb na dan; **ZAVETIŠČE:** 66 unikatnih uporabnikov, 7.549 nočitev, 20–25 oseb na dan; **AMBULANTA:** 296 obravnav, tudi zobozdravstvene storitve, laboratorijske preiskave, snemanja EKG, možnost tuširanja pred obiskom zdravnika (186-krat), 97 % odraslih, 3 % otrok, 5–82 let, zaznali smo porast svetovanja preko e-pote in telefona; **MATERINSKI DOM MOZIRJE – ŽALEC:** 18 žensk in 19 otrok, 5.833 nočitev; **SVE-TOVALNICA:** 975 uporabnikov je zaprosilo za pogovor – informativni pogovor, spremljanje, svetovanje, usmeritev/napotitev, realiziranih 1.210 pogovorov.

Delo župnijskih Karitas v letu 2017

V ŽK je v preteklem letu delovalo **1.320 prostovoljcev**, ki so opravili **68.941 ur prostovoljnega dela** (57,95 % prostovoljcev je starejših nad 60 let) ter **pomagali 22.721 osebam v socialni stiski**. Iz poročil je znano, da narašča pomoč v obliki psihosocialne pomoči, laičnih svetovanj ter obiskov starejših v domačem okolju.

ŽK so v preteklem letu pomagale **11.121 družinski članom** (3.335 družinam), **5.095 starejšim**, **1.596 posameznikom** ter **4.908 otrokom**. Družinski članom so ŽK največkrat pomagale s hrano in higienskimi potrebščinami. Starejšim, bolnim in invalidom je bila največkrat nudena pomoč z obiski, družabnimi srečanji ter pomočjo v hrani in higienskih potrebščinah; posameznikom s hrano in higieno ter laičnim svetovanjem; otrokom pa je bila nudena pomoč v obliki preventivnih delavnic, srečanj, obdarovanj, s šolskimi potrebščinami ter učna pomoč.

Prostovoljci/sodelavci ŽK so aktivno prisotni na različnih izobraževalnih in srečanjih, skrbijo za svojo duhovno rast in oblikovanje ter z raznimi aktivnostmi za socialno vključevanje spodbujajo tiste, ki so zaradi različnih stisk odrinjeni na rob družbe. ŽK aktivno sodelujejo v župnijskem občestvu, v lokalnem okolju, z uradnimi institucijami in sorodnimi ter drugimi organizacijami.

Redno in uspešno organizirajo lastne dobrodelne prireditve v okviru pridobivanja sredstev za izvajanje pomoči v lokalnih skupnostih, kar kaže na to, da ŽK v lokalnem okolju aktivno nastopajo in so prepoznavne kot enakovreden in spoštovan sogovornik pri reševanju stisk.

Pomoč tujini

NŠKM želi v okviru akcije Ne pozabimo vzpostaviti sistemsko delo na področju jugovzhodne Evrope.

Obseg pomoči tujini v letu 2017: 2 kontingenta pomoči – 198 prehranskih paketov pomoči, 35.512 kom ali 9 t ostale humanitarne pomoči. Pomoč je ciljno dosegla kar 740 družin iz navedenega področja ali približno 2600 oseb. Finančno so bili podprti programi pomoči Caritas Beograd, Caritas Aleksinac, društvo Slovencev Planika – Zrenjanin, Vareš – Mala šola (pomoč otrokom, delovni tabor ...), Caritas Mostar – delovni tabor in pomoč ljudem v stiski, mladinski tabor v Nursiji.

Finančno poročilo

V letu 2017 je bilo v mreži Karitas Maribor realizirane pomoči v višini 1.121.100,08 €, od tega 503.563,51 € v materialu (EU in donirana hrana ter druga humanitarna pomoč). S prijavi na različne razpise za sofinanciranje izvajanja socialnovarstvenih programov je bilo zbranih 475.523,32 € ter programe aktivne politike zaposlovanja 150.155,55 €.

Celotno vsebinsko in finančno poročilo NŠKM je predstavljeno v Plenumski knjigi 2018.

Hvala, drage sodelavke in sodelavci mariborske Karitas, za vsak vaš trenutek, dar srca zanj, ki je v težavi ne samo uporabnik, temveč brat ali sestra. Udejanjate papeževe besede, ki jih lahko prebiramo v okoljski okrožnici Hvaljen, moj Gospod – LAUDATO SI, kjer z natančnim branjem zaznamo obveznost in potrebo po temeljiti spremembi pri ravnanju človeštva. Če velikanski znanstveni napredek, osupljiv tehnični pogum, izredna gospodarska rast niso združeni s pristnim družbenim in moralnim napredkom, se prej ali slej obrnejo proti človeku. In človek danes bolj kot kdaj koli mnogokrat ne vidi nobenega drugega pomena tega naravnega okolja kot tistega, ki služi neposredni uporabi in potrošnji.

V tem okviru se papež nasloni na ekumenskega patriarha Bartolomeja in ga navaja: »Ne smemo spre-

gledati etičnih in duhovnih korenin, ki nas vabijo ne samo k iskanju tehničnih rešitev, ampak predvsem k spremembam v človeku samem, sicer se bomo soočili le s simptomi. Od porabe preidemo k odgovodi, od pohlepa k velikodušnosti, od potrate k delitvi z drugimi, po askezi, ki pomeni naučiti se deliti, in ne le odpovedati. Gre za obliko ljubezni, ki se postopoma pomika od tega, kar hočem jaz, k temu, kar potrebuje človek, svet okoli mene. To nas osvobaja strahu, lakomnosti in odvisnosti.»

Tesno razmerje med ubogimi in ranljivostjo planeta, božjega stvarstva, danes močno zaznamuje kultura odmetavanja. Zato papežev predlog in zgled novega načina življenja.

»Odpri nam **oči** za vsako **človeško stisko**, naj najdemo **pravo besedo** za vse, ko se bodo **čutili osamljene in izgubljene**. Daj nam **pogum**, da bomo **z dejanji pomagali** vsem **ubogim in zatiranim**.«

SKRB ZA UMIRAJOČE

Karlo Smodiš

Plenum Škofijske karitas Murska Sobota

»V Cerkvi na Slovenskem zaznavamo velik upad krstov, veroučencev, prvoobhajancev, birmancev, obiskovalcev nedeljske sv. maše ..., pa tudi previdnih (tistih, ki prejmejo zakramente) pred smrtjo. Zato si je Škofijska karitas Murska Sobota (ŠKMS) letos zadala nalogo, da bo poleg skrbi za bolnike, invalide in starejše bolj skrbela tudi za umirajoče,« je v soboto, 10. marca, v Veržeju na 11. plenumu ŠKMS dejal predsednik Jože Hozjan. Osrednja misel, s katero so povezovali delo in poročila, je bila *Skrb za umirajoče*.

Plenum so tudi letos začeli z mašo, ki jo je ob so-maševanju škofijskih duhovnikov v župnijski cerkvi v Veržeju daroval škof dr. Peter Štumpf. Navzoče je pozdravil predsednik ŠKMS Jože Hozjan, se jim zahvalil za predano prostovoljno delo, omenil obisk škofov Ad limina Apostolorum v Vatikanu, kjer so škofu Štumpfu izrazili odobravanje in pohvalili delo na karitativnem področju.

»Že pred leti je papež Frančišek opozoril na kruto kulturo odmetavanja tistih ljudi, ki se ne zdijo koristni. Slovenski škofje smo še vedno pod močnim vtisom našega obiska Ad limina, ko smo se prejšnji teden srečali tudi s papežem Frančiškom. Papež nas je že takoj na začetku pogovora opozoril, da si ne predstavlja vzgoje mladih brez dedkov in babic ali pradedkov in prababic. Mnogi med njimi so še nosilci krščanskih in moralnih vrednot, ki jih lahko posredujejo otrokom in mladim,« je poudaril škof Štumpf in se zahvalil sodelavcem Karitas, da »po naših župnijah spletajo mrežo skupin za starejše«.

Po maši so imeli v Marianumu plenum ŠKMS. Navzoče so pozdravili predsednik ŠKMS Jože Hozjan, generalni tajnik Jožef Kociper, Helena Zevnik Rozman iz Slovenske karitas, Zvone Horvat iz Zavoda Pelikan in škof dr. Peter Štumpf.

Osrednje predavanje je imel dr. Jože Ramovš, sodelavec Inštituta Antona Trstenjaka. Kot je poudaril, gre pri skrbi za umirajoče za spremljanje, ne za zdravljenje, zato umirajoči ne sodijo v bolnišnico. Izpostavil je vprašanje evtanazije in preroški odgovor papeža Frančiška, ki je sklical konferenco o skrbi za umirajoče v Vatikanu. Izjemno pomemben dogodek v tem trenutku. »V Sloveniji več kot dve tretji ljudi ne umre doma. Pred nami je naloga, kako vzgajati za zavest, da je starost lepa in smrt vredna. Vzgajati za sočutje,« je dejal dr. Ramovš.

Po predavanju je kratko delo Karitas v murskosoboški škofiji predstavil generalni tajnik Jožef Kociper, vodja materinskega doma Vlasta Glavač pa je podala poročilo o delu doma. V 34 župnijskih Karitas (ŽK) deluje 977 prostovoljcev. Visok delež prejemnikov pomoči predstavljajo starejši. Od 22 ŽK je prejelo pomoč 1.877 starejših ljudi, ki imajo pokojnino ali pa so stari nad 65 let. Sledijo otroci in mladostniki – od 23 ŽK je prejelo pomoč 1.575 otrok, od tega iz 19 ŽK 728 otrok iz družin, ki jim ŽK že pomagajo. 2.045 oseb, ki živijo same, je prejelo pomoč od 23 ŽK; med temi je tudi 21 brezdomcev, ki pa jim pomoč nudita 2 ŽK. Tako je skupno število vseh letnih prejemnikov 11.819, pomagalo pa jim je 30 župnijskih Karitas.

Kljub slabemu vremenu se je veliko ljudi zbralo na križevu potu na Sveto Goro z namenom molitve in prošnje za tiste, ki po naših družinah trpijo zaradi alkohola in drugih zasvojenosti. Navzoče je od postaje do postaje, od križa do križa, z izbranim besedilom nagovarjal predsednik Goriške območne Karitas Cvetko Valič.

**»Drži, drži, da ne pade...«
V času zimskih počitnic so v mnogih programih Karitas pripravili počitniške dejavnosti za otroke**

**»A smo pripravljeni?«
Mladi na pripravah za animatorstvo na Počitnicah Biserov.**

QR koda za dostop do Žarka dobrote na internetni strani preko sodobnih spletnih bralnikov.

